

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredno nedelje in praznike.
 Abonementi: do 9 petih vrst 1 D, od 10—15 petih vrst 1 D 50 p, večji inserti petih vrst 2 D; notice, poslano, izjave, reklame, preklic petih vrst 3 D; poroke, zaroke velikost 15 vrst 30 D; ženitne ponudbe beseda 75 p. Popusti se pri naročitvi od 11 objav naprej. — Insertni davci posebej.
 Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Uredništvo „Slov. Naroda“ in „Narodna tiskarna“ Kraljeva ulica št. 5, priljubljeno. — Telefon št. 304.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Kraljeva ulica št. 5, I. nadstropje
 Telefonski št. 34.

Dopise sprejema le poštepisno in zaščiteno frankovano.

Rekopisov se ne vrača.

Posamezne številke: 10

v Jugoslaviji vse dni po Din 1—

v inozemstvu navadna dni Din 1, nedelja Din 1-25

Poština plačana v gotovini.

„Slovenski Narod“ velja:		V Jugoslaviji		V inozemstvu	
		v Ljubljani	po pošti		
12 mesecev	...	Din 120—	Din 144—	Din 216—	...
6	...	60—	72—	108—	...
3	...	30—	36—	54—	...
1	...	10—	12—	18—	...

Pri morebitnem povišanju se ima daljša naročilna doplačila.
 Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročilni vedno po nakaznici.
 Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Dr. Ivan Tavčar na zadnji poti.

Ljubljana se poslavlja!

22. februarja.

Ko se je smrtni angel pomudil na domu dr. Tavčarja in se je o tem njegovem posetu bliskoma razširila vest na vse strani, je zavalovala slovenska duša, pretreslo se je sloven. srce. Veliko čustvo je objelo slovenski rod in z njim vse jugoslovensko ljudstvo, od enega kraja do drugega, ker ime pokojnika je globoko zarisano v našo javnost in vsakdo ga izgovarja s spoštovanjem in priznanjem. Na dvorcu v Beogradu in v priprosti kmečki hiši vlada te dni spomin na njega, ki je nosil zlato srce v sebi in je bil velik domoljub in človekoljub. Pred vsem seveda stoji naša Ljubljana pod vtisom dr. Tavčarjeve smrti. Na ponosnem stolpu mestnega gradu je razvita črna zastava, na daleko vidna, nad ogromno srebrno helino. Z državnih in številnih privratnih poslonih vise zastave — žaltice, ljudje, ki hite po ulicah, govore o dr. Tavčarju, njegovi smrti, njegovem pogrebu. Tam na vogalu ljubljanske kreditne banke gleda občinstvo sliko dr. Tavčarja. Obrnjen je proti magistratu. Tako je, kakor da bi se poslavljali ob občinske hiše, od ljubljancev in drugih, ki postajajo pred njim in odhajajo rečejo: »Z Bogom!« Kak naval je bil k mrtvaškemu odru. Redar je komaj vzdrževal red. Vse je hitelo tja na Brez, da vidi še enkrat njega. Izsušeno je njegovo telo, duh je vztrajal v njem, dokler se je še moglo vzdržati življenje, do zadnjega, potem je odhul s smrtnim angelom. Nanosili so skupaj vence in nanise in razložili jih ob njegovih mrtvaških postelji doma in poleg v vestibulu mestnega magistrata ob njegovi krsti. Častna straža, sokolska in akademski, sveče gore, zelenje, cvetje, trakovi vse naskoli. Mnogi hite do poslednjega trenutka h krsti. Žalno čustvo je prisnelo danes do viška. Takoj popoldne pripravljane za odhod k pogrebu, društva se zbirajo, deputacije, občinstvo prihaja z vseh strani. Trgovine zaprte. Svetilke gore. Izpred magistrata na vse lzhode ogromne množice. Pogrebna svečanost je obšla Ljubljano, iz katere odhaja k večnemu počitku na svoj izbrani prostor eden prvih sinov Slovenije in Jugoslavije. Vreme je danes mehko. Prisijalo je sonce. Svetlo je. Sonce, svetlobo je ljubil on. Tako se je tudi narava pridružila k človeškemu prizadevanju, da ima biti pogreb nepozabnega našega dr. Ivana Tavčarja lep, veličasten, kakor pritiče možu tako izredne veljave med nami. Utihičila je pred njegovo krsto politična strast, plemenitost in blagost njegovega srca je prodrla v duše navzočih tisočev, vse je prevzela smrt njega, katerega spomin bo živel, dokler bo hvala tod jugoslovanski rod. Mi gledamo impozantni pogreb in spremljamo vzornika na zadnji poti. V duhu pa prisotvuje pogrebu vsa Slovenija in vsa Jugoslavija, kajti vest o smrti dr. Tavčarja je potrkala na srca cele domovine in povsodi vzbudila čustva, ki so se izlila v bolest radi izgube in zajedno v željo, da bi nam Rojnice oblagodarile še marsikako našo dete s takimi lastnostmi, kakor jih je imel pokojnik....

Dr. Ivan Tavčar je včeraj ob 4. popoldne nastopil zadnjo pot... pot mirnega romana tja gori v snežno odejo zavito, od vsega zunanega hrusča in trušča obvarovano, romantično idilično Poljansko dolino. Spomladansko prerajenje že pošiljača solnce

Je po zadnji snežni meteži zasijalo... Jasen in čist je bil horizont. Tudi nebo je hotelo izkazati globoko spoštovanje do pokojnika. Že ob prvih popoldanskih urah je po glavnih mestnih ulicah vzvalovilo nebičajno, turčinorešno življenje, pomešano z mrzličnimi pripravami za najsvetnejši pogreb. Mestni delavci so z neumorno delavnostjo in naravno snazili in čistili vse one ulice, po katerih se je imel pomakati veličastni sproved. Na prim. in prikladih razločilih so se začele zbirati množice meščanov in prebivalstva. Že daleč pred 4. uro so množice v gratih vrstah formirale impozantne in veličastne šnalar, ki je seral od magistrata po Stritarjevi ulici Marilinem trgu in po Dunajski cesti tja do kapelice Sv. Krištofa. Počel na to zadnjo čast velikega genija dr. Ivana Tavčarja izkazalo množico je bil očarljiv. Onsi in deli šnalar. Izrazilo tih manifestacij veliki idejni borbi pokojnikovi je gotovo tvorilo nad 30.000 ljudi. Veličasten je bil pohod na gostno množico na Marilinem trgu živonana na je bila — Dunajska cesta. Palača ljubljanske kreditne banke je povsem oživela. Po Dunajski cesti na je tvorila špalir ljubljanske šolske mladosti osnovnih, meščanskih, trgovskih in srednjih šol pod vodstvom učiteljev in učitelj.

Razni momenti.

Tudi ob prvih popoldanskih urah so valile dolge vrste meščanstva in prebivalstva. Kratko vsi stoji h pokojnikovi krsti, da se poklonijo geniju dr. Tavčarju, da se od njega poslovijo. Vstihali je bil ves v zelenju venci in cvetje. Arancment je bil prav okusen. Nad krsto je visel portret dr. Ivana Tavčarja, sedelca pri pisalni mizi s knjigo v roki. Ob krsti so imeli častno stražo dva Sokola ter en Triglav in en Jadranaš.

Pred magistratom so se začele zbirati razne kulturne in politične korporacije, zastopniki društev ter zastopniki civilnih in vojaških oblasti. Od minute do minute se je zgoščevala množica. Nekateri so opazovali z globokim sočutjem Vavotičev portret pokojnika, izložen v oknu ljubljanske kreditne banke. Tu so se čuli mas kateri iskreni in sočutni polni izrazi spoštovanja in priznanja dr. Tavčarjevo javnemu delovanju. Slika sta opazovala dva delavca, eden železničar. Naravno, razgovarjala sta se o dr. Tavčarju. Končno pravi priprosti železničar: »Bil je pošten!... Bil je dober človek!« — Splošno zanimanje je vzbujala tudi Kopačeva slika v izloži tvrdke I. C. Mayer. Ta portret nam kaže dr. Tavčarja v najlepši moški dobi, kaže nam vso njegovo agilnost in energijo v največjem razvoju. Bil je bojevnik za svoje ideje!

PRED POGREBNIMI SVEČANOSTMI.

Kmalu po 3. uri popoldne so se zaprla težka glavna vrata magistrata, obrabljen s črno zaveso. Vrtar — čuvaj v črni in dovolil nobenemu več vstopa... Služabniki so začeli nčiti množične vence na dva voza. Bili so krasni venci!

Nekaj pred 4. uro so se v magistratni sejni dvorani zbrali žalujoča pokojnikova obitelj in sorodniki, zastopniki vlade in vojske, končno konzularni kor. Vsi konzularni zastopniki so v imenu svojih vlad kondolirali obitelji. Kraljevi zastopnik, komandant dravske divizije, polkovnik Vučkovič, je gospej Franji Tavčarjevi ustmeno v kraljevem imenu izrazil globoko sožalje. Gospa Franja, ginjena, je zaprosila kraljevega odposlanca, da blagovoli Nj. Vel. kralju Aleksandru I. sporočiti najudanejšo zahvalo, ker ji je kraljevo sožalje v globoko uteho.

Zadnji pozdrav.

Nekaj minut pred 4. so prenesli krsto na stopnišče magistrata pod srednji obok. Sokoli in Triglavani so častna straža. Krsta je zopet vsa v zelenju in cvetju. Zvonovi v stolnici so zazvonili. Tudi s Grada so se oglašali tenko čisti glas malega zvona... Nastala je na trgu grobna tišina.

Med zvonjenjem zvonov je točno ob 4. popoldne blagoslovil stolni proti Andrej Kalan, ob številni duhovniški asistenci zemeljske ostanke pokojnikove. Ob krsti so bili zbrani žalujoča obitelj, sorodniki, zastopnik kralja, zastopnik kraljevske vlade, pokojnikovi prijatelji, konzularni zbor, zastopniki ljubljanske občine in številni književniki.

Pokojnikovi prijatelji, konzularni zbor, zastopniki ljubljanske občine in številni književniki.

Po končanih cerkvenih obredih je zapel pevski zbor pod vodstvom kons. ravnatelja Mateja Hubada pokojniku v slovo globoko v srce segajočo in pretresljivo Försterjevo kantato »Umiri se mož« (Simon Gregorčičeva pesem.) Čisti glasovi mogočnega pevskega zbora so veličastno odmevali po trgu. Globoko so zadoncle besede: »V nesmrtnih delih — mož živi!«

Za tem so se pričeli poslavljati v daljših in krajših govorih pokojnikovi prijatelji in književniki.

Govor poštastnik. namestnika I. Hribarja.

Dragi Ivane!

Odpri so se vrata večnosti in prekorajil si njih prag. Jutri odkažejo umrliivim Tvojim ostankom tesen prostorček v materi zemlji: onej zemlji, ki je — dasi prostrana — ljudem vendar tako tesna, da se preriva po njej in da drug drugemu skuša ugrabiti prostor na solncu, ki jo obseva. Tvoj duh spalval je predvčerajem v neskončnost, katere del je bil, kakor nam to jasno priča buina Tvoja pisateljska domišljija, ki ni poznala meja in katera Te je silajno usposobljala, da si ustvarjal nesmrtna dela.

Veliko je teh del. Bil si v njih svojemumu narodu buditelj, učitelj, navduševalec in prorok. Neizčrpljiv je zaklad, ki ga zapuščas v njih. Dokler bo živela slovenska beseda, zaenkrat bo narod iz bogatega tega zaklada. A če bi tudi — ker je na svetu vse minljivo — dragemu našemu narodu bila usojena smrt. Tvoje delo ni bilo zastoni. Postalo je last vesoljnega človeštva in živelo boče z njim vred.

Bil si, dragi pokojnik, poseben miljenec božji. Dasi porojen v bornej kmečkej hiši, nisi ves čas svojega življenja na sebi samem okuhal trdega boja za gmojni obstoi. Dvoje skrbnih stricev skrbelo je za Te v šolski dobi; ko si končal nauke, pa Ti je lastna pridnost in prirojena nadarjenost pripomogla do zaslužka, ki je bogato pokrival vsakdanje Tvoje potrebe ter poleg tega še omogočeval, da si z darežljivo roko podpiral svoje in deli tudi drugim dobrote. Prikunljiva je bila prikazen Tvoja, jekleno Tvoje zdravje in splošno znana srčna Tvoja dobrota. Ko Ti je dobrotljivo nebo naklonilo še družico, ki Te je razumela in katero si razumel Ti, bila je sreča Tvoja popolna. Stopnjevala se je le ob priraščajočih rodbini, v katere krogu si — ljubeč mož, skrben oče in umen odgojitelj, češčen od svojega naroda in spoštovan od tujine, srečen in zadovoljen užival dneve življenja.

A ni ga še tako trdnega debela, da bi se njega korenin ne lotil črv. Zavratna bolezen priplazila se je k Tebi in strla Ti je — ne brez hudega Tvojega odpora — krepko telo. Danes žaluje ob Tvojej rakvi Tvoja zvesta družina, katerej si v nedosegljive »Visoške kroniki« zapel veličastno odo zakonske zvestobe ter jej postavil spomenik, trajnejši od brona. Ob rakvi Tvojej žaluje cvetoča Tvoja rodbina, žalujeemo Tvoji prijatelji, žaluje ves naš troimenski narod.

Dragi Ivane, ko je tako nepričakovano prišel veliki trenutek našega osvobodjenja in ujedinjenja, bil si med onimi, ki so takoj spoznali ogromni preokret zgodovine. Takrat, ko prirojeno in priučeno suženstvo mnogemu izmed Slovencev ni dopuščalo jasnega pogleda v veliko bodočnost naše narodne države, povzdignil si Ti tvoj uvaževani glas, da osvestiš dvomljivce ter jih navdušil za pozitivno, plodotvorno in plodonosno delo. Zato pa se v duhu udeležuje Tvojega pogreba Njegovo Veličanstvo naš narodni kralj Aleksander I., ki je poblastil gospoda divizionarja

polkovnika Vučkoviča, da ga zastopa. Jaz pa se danes poslavjam od Tebe v imenu vsega naroda in — posebej v to pooblaščen — tudi v imenu vlade nacionalne naše države, katera Ti je v očenitev Tvojih zaslug priredila pogreb na državne stroške. Večnaja Ti pamjat!

Naj se, dragi Ivane, končno poslovim od Tebe tudi še v svojem lastnem imenu. Skoro istočasno zagledala sva luč sveta. Devetletna dečka sklenila sva prijateljstvo v hiši moje blage matere z blagohotno vednostjo Tvojegega dobrega strica Ignacija. Vse življenje je trajalo to prijateljstvo in kakor daleč vidna plamenica zažarelo je takrat, ko sva v zrelej moški dobi sklenila posvetiti svoje moči delu za narod in domovino. Po istej odbranej poti spela sva k skupnemu cilju. Če sva se kedaj oddaljila drug od drugega, bilo je to tako, ko če dva potnika iščeta kedaj bližnjic, da se potem zopet najdeta na velikej cesti.

A življenje je kruto. Tepe nas z mnogimi šibami in nadlogami. Jedna najhujših pa je ljudska zloba in kleveta. Kakor črna pošast plazi se med nami. Dobri Bog je sicer ni ustvaril, dopuščajo pa menda zato, da ne postanemo preošabni, ko uživamo dragocene plodove njegovega stvarstva. Ta pošast skušala je vreči senco tudi na našno prijateljstvo, ali ni se jej posrečilo. V prijateljstvu se danes poslavjam od Tebe.

Hudo Te je mučila bolezen lani nega pomladanskega dne. Tolažil sem Te, da Ti kmalu vreme dopusti preseeliti se na Visoko. Pomembno si upri svoje takrat žalihog že skaljene oči vame in dejal si: še višje! Vraga Ti je tedaj napolnila oči in tudi meni je solza zdrknila po licu in obrnil sem se v stran, da tega ne zapazijo.

Jutri Te popeljejo na drago Tvoje Visoko, kjer si užil toliko sreče in radosti: Tvoj duh na je že predvčerajem odplaval še višje. Od ondi gleda danes na nas, na vse te nepregledne množice, ki Ti izkazujejo zadnje časti in radost ga mora navdajati, ko vidi, da ta narod vendarle pozna hvaležnost. Blagoslovi ga torej, da dovrši v lastni svoji državi ob sodelovanju najboljših in najplemenitejših svojih sinov in hčera veliko poslanje, katero mu je namenila previdnost Božja.

In še enkrat, Ivane, večnaja Ti pamjat!

Slovo prijatelja.

GOVOR DR. K. TRILERJA.

Dr. Ivan Tavčar, dopolnjena je tvojeja blagoslovljena življenja pot. Navidezno dolga, a resnično tako kratka! Utrujen in izmučen se vračas tja v vnožje svojega ljubljenege sv. Volbenka, v osenčje večno zelenega Zale. Tja, ker te je nekoč položila v materino naročje božja milost kot dragoceno naklonilo slovenskemu narodu. Tudi od zibelj do groba velikega moža je le par korakov...

Prezgodaj greš, prehitro se poslavljaj, prijatelj Ivan! Čeprav je res, da smo morali biti pripravljeni na slovo. Že dolge mesece so trepetale naše duše za Tvoje dragoceno življenje in z divjo boleštvjo v srcu, v brezmočni obupanosti smo morali gledati, kako razjeda zavratna in zavistna bolezen tvoje krepko telo, kako ti je udušila v grlu modro besedo in izbila iz roke tvoje zlato pero. Neprilavljene nas ni zadel katastrofa, in vendar nam je skoro nezmosno spoznanje, da je kruta usoda s svojo neizprosno koščeno roko zapisala sedaj zadnji kapitel Visoški kroniki. Prijatelj Ivan! Težje nego kdaj bomo pogrešali prav v teh razburkanih časih tvojih modrih nasvetov in navodil. Zakaj ob krsti največjega izmed velikih svojih sinov sedanje dobe, najboljšega izmed dobrih, žaluje danes slovenski in z njim v bratskem sožalju

celi ujedineni jugoslovanski narod. Kakor iz jekla ulita, kakor iz granita izklesana štril tvoja podoba nad pusto in plitvo vsakdanost. Vse bogate darove, kar ti jih je natresla v zibelj božja milost, vse si posvetil službi svojega naroda in človeštva. Od tedaj, ko si stopal še po solčnih stezah svojega srečnega mladega življenja, pa vse do tedaj, ko se je kamenita in z ostrim trnjem posuta končala tvoja pot.

Globoke in neizbrisne sledove si utisnil vsemu duševnemu življenju svojega naroda. Velik borec si mu bil za njegovo svobodo in kulturo, s trdno in sigurno roko si ga vodil k solčnemu cilju političnega in duševnega osvobodjenja. Vselej in povsod nisi našel razumevanja za svoje idealno stremljenje, toda nikjer nisi klonil duhom, dokler nisi stal srečen in ponosni ob zibelji naše svobodne Jugoslavije. Za divje partizanske boje je bila čisto premeška in prebлага tvoja duša. Toda tvoji ponos in tvoj triumf je obstojal vsikdar v tem, da so morali tudi tvoji najneizprosnejši politični protivniki brezpogojno priznavati tvojo bistečo politično čistost. Nasprotnikov si imel obilo, sovražnika nobenega. Integer vitae, scelerisque purus si ostavil politično areno, ko te je prisilila v to neizprosna bolezen.

Se globlje nego hvaležni spomin na javnega moža, pa bo vdolben v srcu slovenskega plemena spomin na pisatelja dr. Tavčarja. Poklicani strokovnjaki so in bodo pravično cenili tvoje nevenlive usluge na tem polju. Toda najvišji sodnik je tudi tu narod in smel trdim, da bodo zajemali še pozni rodovi slovenske in jugoslovenske mladine iz bistrega studenca tvojih del v polnih požirkih ljubezni do domače zemlje, do naroda in do človeštva. Saj odseva in odzveneva iz vseh tvojih del, pa naj so bila zapisana v zgodnji mladosti tvojega romantizma, ali v zreli moški dobi literarnega pobratimstva Jurčič — Krtnik — Tavčarjevega, pred vsem tvoja globoka ljubezen do rodne grude, do slovenske zemlje, ki naj bo kakor večno drevo, ki mu nikdar ne usahne in odpade niti cvetje niti sad. In ko si se nekoč liki užaljeni Ahil umaknil za hip pred moderno, tedaj je bil to v resnici le kratek oddih, ki ti je dal novih sil. In potem si podaril narodu šopek jesenskega cvetja, nadvse bujnega in zrelega. Za njim pa še svoje remek — delo, globoko zamišljeno in velikopotezno zasnovano Visoško kroniko, ki je žal morala ostati fragment. Ampak, če bi narodu ne bil podaril ničesar drugega, nego ta VI. zvezek svojih del, bi ga bil že bogato obdaril kot glavnega dediča svojih duševnih zakladov.

Toda vsega tega orjaškega življenjskega dela bi ne bil zmogel, da nisi bil velik tudi kot — človek. Zakaj resnično dobra zamorejo biti le dela, ki jih je ustvaril dober človek. Brez harmonije med nauki in življenjem ni resnične veličine. Naš družabni red je tako pomanjkljiv in nepopoln, da ga morajo veliki močje vseh narodov izpopolnjevati s svojim srcem. In tak mož si bil ti, prijatelj Ivan!

Trdno si veroval v večnost zakonov bratoljubja in človekoljubja in vestno izpolnjeval te zakone si dal tudi pojmu rodoljubja idejno in naravno vsebino. Ta načela so zlatila tvoje poklicno, tvoje zasebno, tvoje prijateljsko in rodbinsko življenje, udeleževal pa si jih zlasti tudi kot velezaslužni primator bele Ljubljane prav v tej hiši, iz katere te sedaj odnašamo. V najtežjih vojnih časih si posvečal vse svoje sile za blagor svojih bednih soveščanov in za to se je danes v črno zavila bela Ljubljana — v znak globoke žalosti nad izgubo dobrotljivega očeta svojega. Gori proti nebu pa hite v tej tužni uri vro-

že želje in molitve celega naroda za pokoj in mir tvoji prebogi duši. — In če plača ob tvoji krsti v neutešljivem bolu tudi tvoja zvesta družica v zdravju in boleznih, v sreči in nesreči, da, tvoja duševna sodelovalka in z njo sirote najplemenitejšega očeta, tedaj naj jih navda z nami vred v tej najtežji uri življenja ena blažila zavest:

Majhen je prostor, prijatelj Ivan, ki ga boš rabil odslej, da vračaš rodni prudi, kar ti je nekoč dala. Toda spominov na dela narodnega borca, pisatelja in človeka dr. Ivana Tavčarja ne more pokopati mrtvaška lopata! Liki duhteči zimzelen se bodo vili ti spomini ob tvojem grobu, tvoreč nad njim mogočno kupolo neusahljive ljubezni in hvaležnosti tvojega naroda.

Ave, anima candida!

To slovo je napravilo na poslušalce globok in pretresljiv utis in selo je zalesketalo v marsikaterem očesu, ko se je dr. Triller globoko ginja sklonil nad krsto in jo solzami očl iskreno poljubil.

Slovo književnikov.

GOVOR PESNIKA O. ZUPANČIČA.

Slovenski književniki se v globokem spoštovanju poklanjamo plemenitemu mojstru, čigar častljivi telesni ostanki leže v tej krsti. Zdal, ko nas je po tako bogatih darovih svojega duha na stara leta še presenetil in opojil z dvema načistejšima, mladostno svežima umetninama, ki bi bili še le začetek zaključka njegovega dela, čutimo tem bridkeje, kaj je izgubila naša knjiga s tem močjem.

Sočen mož! Bujen duh! Poln človek! Pri njem je vrela vse iz polnega. Mnogostroka duša, ki ni mogla izživeti vseh svojih sil v eno samo smer. Ne obžalujemo tega: sprejmemo hvaležno vsega moža, kakor nam ga je povila mati Priroda! Blagrujmo se, da je bilo dano vsaj enemu naših velikih pisateljev stati sredi dneva in svetla; veselimo se te krasne vtelesne pisatelja-človeka s čvrsto, svobodno rastjo. Blažena kmečka koča, ki nam je izžibala poleg toliko in toliko težakov, pripetih na tla, romantičnega sanjača, da ga je lahкотni razmah fantazije zanašal v prošle in bodoče vekove, a so mu bila krila vedno oškropljena z roso domačih poljan. Zato je njegova beseda tako živa, ozarjena s čarovitim bleškom klasične lepote in obenem vsa dišeča po grudi, kakor pravkar izpuščena iz prsi. Duhovala je, zanosna; segava in modra je; in polna ljubezni do vsega, kar živi, in tako večna.

V davnihi so vprizarjali nad gomilami junaških knezov bojne igre v njih proslavo. Tudi za naših dni so se že vnele nad marsikaterim grobom borbe. Ako bi se nad tvojim, vedi, jasni knez naše besede, da bomo stali tisti, v katerih imenu govorim, zate in za tvojo čast.

Z Bogom, dragi mojster! Telo ti ponese počivat v rodno zemljo poljansko k tvojim dedom; duh pa se ti preseli med svete moše, ki so ustvarjali slovensko dušo; sprejeli te bodo s slovesno ljubeznijo v svoj vzvišeni krog.

Po turobni tilihi, ki je zavladala po Zupančičevem vznemirjenem govoru so zopet zadoneli akordi žalostinke. Zbor pevskih družtev, včlanjenih v Pevski zvez, pod vodstvom pevovodje Zorka Prelovca je zapel učno Pavčičevo »Narodno nagrobnico«.

Velikašten žalni spreved.

Pod vodstvom in nadzorstvom ravnatelja Mestnega pogrebne zavoda g. Danila Saplje se je pričel med tem že formirani velikašten žalni spreved. Na čelu spreveda je jezila sokolska konjenica, 32 Sokolov-konjenikov z zastavonošo Janušcem, držim konjeniško standardo, pod poveljstvom br. Vladimirja Franketa. Za konjenico je korakala godba Dravske divizijske oblasti pod osebnim vodstvom kapelnika kapetana dr. Čerina, svirajoč turobne žalostinke.

Številne (14) sokolske zastave so vihrale svojemu Sokolu bratu in starosti v zadnji pozdrav. Takoj za godbo so korakali Sokoli - zastavonoši. Na čelu zastavonoša brat Ambrožič s staro, v narodnih bojih preizkušeno, sedaj savezno zastavo. Nje so sledile zastave Ljub. Skola Skola I., Skola II., Šiška, Škofja Loka, Kranj, Rbica, Zagorje, Borovnica, Vrhnika, Krško, Celje in Maribor. Za zastavami je korakala velikaštna četa Sokolov. Na čelu savezne staršinstvo: starosta dr. Vladimir Ravnihar, podstarosta Engelbert Gangl, načelnik dr. Viktor Murnik, br. Nande Marolt, blaginjak br. Kajželi. V strnjenih vrstah je korakalo nad 450 Sokolov.

Za saveznim staršinstvom so v vrstah korakala sokolska društva: Sokol Ljubljana, Sokol I., Šiška, Vič, Moste, Devica Marija v P., Štepanja vas, Domžale, St. Vid, Škofljoka, Kranj, Dob. Mokronog, Trebnje, Litija, Šmartno, Gušanj, Strzbišče pri Kranju, Radovljica, Cerklja, Borovnica, Vrhnika, Krško, Jesenice, Bled, Bohinj, Gorenjavas, Kamnik, Celje, Maribor in Muta-Vuzenica.

Za Sokoli je korakala četa sokolskega naraščala z zastavonošo, ki je nosil naraščale pravor Saveza. darilo českoslovaške naraščala povodom lanskega versokolskega zlosta. Naraščalu so sledili skauti.

Takoj za Sokolom je v žalnem sprevedu korporativno korakalo akademsko društvo »Triglava« s staroslavno društveno zastavo, ki jo je nosil krepak in zastaven akademik. Tričlanski so tudi svojemu častnemu članu dr. Tavčarju poklonili krasen venec. Sledili so trgovski akademiki in srednjoškolsko društvo »Preporoda«. Za temi pa je tiho, a krepko stopala mala, povsod splošno pozornost vzbujajoča četa. Bili so to zastopniki Narodne Obrane, Četniškega združenja iz Beograda in Orjuna.

Za nosilcem križa in žalno zastavo so sledili Tesarsko in zidarsko društvo s svojo zastavo in gasilci. Za godbo godbo jugoslovenskih železničarjev pod kapelnikom žel. revidentom dr. Dragotinom Bučarjem se je uvrstilo akademsko društvo »Adriana«, dalje »Slošno žensko društvo«, »Kolo jugoslovenskih sester«. Za temi zastavonoše raznih pevskih in kulturnih društev. V vrsti so bile zastave »Ljubljanske Zvonice«, »Slavica«, »Ljubljana«, »Šišenske Čitalnice«, »Bratno društvo v Trzinu«, »Zvon iz Šmartne pri Litiji in »Lira« iz Kamnika. Na čelu teh zastav pa je nosil »hilar Jamnik« staro zvezdovinsko zastavo ljubljanske »Narodne Čitalnice«, pri kateri so že črke zelo prenele in je na sredi še čitani napis »Najim nevcema«. Za zastavami so korakali Glasbena Matica korporativno Čitalnica Kranj, za zastavo društvo »Slova« in »Primorke«. Zanimiva je bila skupina lovcev, članov »Slovenskega lovškega društva« pod vodstvom predsednika dr. Lovrenčiča. Odhori Ciril Metodove družbe in Šentpeterske podružnice je bil polnoštevilčen. Korporativno se je pogreba udeležilo tudi JUU.

VENC!

Za tem so sledili razni venci. Ljubljanski Sokol-Nepozabnemu starosti, venci ljubljanske mestne občine, venci kraljevske vlade z napisom: »Borilci za jedinstvo nacije in države«. V imenu kraljevske vlade Nikola Pašić. Krasen venec je bil venec generalnega konzulata Českoslovaške republike, venci oficirskega zbora z napisom: »Velikemu narodnemu borcu dr. Ivanu Tavčarju — oficirski zbor Dravske divizije«. Trile lovci so nosili zelen iz smrekovih vej narejen in s pomladanskimi cvetlicami vpleten venec z zelenim trakom: »Slovensko lovsko društvo — Lovski pozdrav!«. Krasnata sta bila tudi venca Narodne tiskarne in Ljubljanske kreditne banke ter ostalih korporacij. Med vozoma pa je stopal nosilec posebno okusno spletenega venca. Emilu Leonu je podarila Slovenka na mahovem podstavku spleten venec iz prvih pomladanskih cvetlic, teloha in trobenice. Vencu so bile pripetene zraven mačice iz vrbe. Venec je poklonilo tudi mesto Kranj, dalje ruska ljubljanska kolonija. Ciril Metodova družba in slovenski književniki. Za cvetličnim vozom so nosile gojenke liceja in realne gimnazije smrekove vence z napisom »Tavčarjevih del«. Bilo je trinajst vencev, prvi »Tiberius Panonicus« in zadnji »Otok in struga«, med njima Mrtva srca v Zali. Cvetje v jeseni, Visoka kronika 4000, Izza kongresa, Vita Vitae meae, Grajski pisar, Ivan Solnce.

Pred mrtvaškim vozom je nosil nosilec kraljevo odlikovanje red Sv. Save II. reda. Ob mrtvaškem vozu pa je jezilo 6 Sokolov.

lov na vsaki strani trije, tik voza pa so korakali slovenski književniki in javni delavci na desni: Oton Zupančič, dr. Alojzij Gradnik, dr. Ivan Prijatelj, Ivan Albrecht in dr. Joža Lovrenčič, na levi: dr. Danilo Majaron Rasto Pustoslavšek, pisatelj Milan Pugelj in dr. Konrad Vodusek.

Za vozom je na preje stopala pokolnikova obitelj s sorodniki in sledila je nepregledna vrsta zastopnikov civilnih, vojaških in drugih oblasti, zastopnikov denarnih zavodov, mestne občine in Narodne tiskarne itd. V prvi vrsti je šel kraljev odličnik komendant Dravske divizijske oblasti polkovnik Vučković, dalje zastopnik notranjega ministra inšpektor Milorad Jovanović, minister dr. Niko Zupančič, pokrajinski namestnik Ivan Hribar, veliki župan dr. Vilko Baltić, načelnost narodnenapredne stranke z dr. Trillerom, zastopnik mestne občine mag. ravnatelj dr. Milutin Zarič, ministri na raz. dr. Gregor Žerjav, dr. Kramar, dr. Kukovec, admiral Metod Koch, celokupni konzularni zbor: generalni konzul Češkoslovaške republike dr. Beneš, avstrijski konzul dr. Kohlruss, avstrijski generalni konzul dr. Troll, francoski podkonzul De Flache, in italijanski delegat Comelli. Za temi je sledil oficirski kor in načelniki raznih pokrajinskih državnih uradov. Finančni delegat dr. Šavnik, načelnik prosvete dvornih svetnikov dr. Skaberné, predsednik viš. sodišča dvorni svetnik dr. J. Babnik, šef oddelka za pravosodje dvorni svetnik dr. Škerli, podpredsednik viš. dež. sodišča dr. Rogžar, predsednik deželnega sodišča dvorni svetnik dr. O. Papež, viš. državni pravod. Jeglič, I. državni pravnik Domenico in drugi.

Finančno prokuraturo je zastopal prokurator dr. Hubert Souvan, okrajno finančno ravnatelstvo ravnatelj A. Relch, oddelek za socialno skrb načelnik dr. Goršč in še drugi. Pri pogrebu pa so bile zastopane dalje tudi razne kulturne, politične in gospodarske korporacije. Rektor univerze dr. Aleš Ušeničnik z vsemi dekani fakultet in ostalimi vseučilišnimi profesorji. Zveza industrijev je bila zastopana po Dragotinju Hribarju, Vinku Matiču iz Kranja, in Andreju Jakčinu iz Karlovca. Številni so bili tudi zastopniki znanih mest in občin, kjer je bil dr. Tavčar časten župan. Občino Kranj je zastopal župan Ciril Pro, mesto Celje dr. Hrnčovec, mesto Šoštanj župan Matija Merinček, Kamnik podžupan Škot in občino Krško župan Joško Pfeifer. Med političnimi organizacijami je bilo opaziti zastopnike demokratske stranke dr. Peca, Josipa Trnka in A. Ljekarja. V sprevedu pa je bil tudi načelnik narodnoljudske stranke dr. Ivan Šušteršič. Številne pa so bile demutacije iz raznih občin od blizu in daleč. Splošno je bil soredov nalimpozantnejša manifestacija velikemu duhu in geniju dr. Ivana Tavčarja. Povsod, koder se je spreved pomikal, so gorele svetilke in žarnice. Po vsem mestu so bile trgovine zaprte in počivalo je delo.

Pri Sv. Krištofu.

Ob 5.20 popoldne je velikašten spreved s krsto obstal pred kapelico Sv. Krištofa. Velikanska množica se je koncentrirala na Dunajski cesti pred kapelico, da poslednjikrat vzame slovo od ljubljanskega duševnega in političnega voditelja slovenskega naroda. Bili so naravnost pretresljivi in ganljivi prizori. Stolni prašt Andrej Kahan je opravil obredne pogrebne molitve. In nato je turobno pretresujoče zapel ruski pevski zbor »Očišena« in »Večnaja mu pamjati«. Zbor je napravil na navzoče najglobokejši vtis. Pretresljiva je donela v jasno daljavo beseda »Večnaja mu pamjati«.

ZADNJI SOKOLSKI POZDRAV

— BRATU SOKOLU!

Po izvršenih cerkvenih obredih je govoril starosta ljubljanskega Sokola in načelnik jugoslovenskega Sokolskega saveza dr. Viktor Murnik:

Bratje in sestre!

Stojimo ob krsti enega naših najbolj genialnih mož našega naroda. Resnično velik genij pa je univerzalen. In univerzalen je bil dr. Ivan Tavčar. Na koliko poprišč se je raztezalo njegovo delovanje in povsod dvigalo nad vsakdanjo povprečnost! In pri njem, ki sta mu bila domovina in narod vse, je bilo samoposebi umevno, da se ni branil dela v oni uredbi, kateri sta tudi domovina in narod vse: v našem Sokolstvu!

Tem naravnije je bilo to, ker se ono, za čigar gojitve je Sokolstvo tu, idealno ujema s tem, kar je bilo tako dovršeno uresničeno v Tavčarju. Zdravje in sila je to! Zdravje in sila sta kipela iz Tavčarjeve osebnosti, zdravje in sila dišejo njegova dela, in kako je potem moglo biti drugače, kakor da je on hitro in globoko doumel sokolsko misel, ki vse delo za narod in kulturo gradi na zdravje in moč tolesa in na zdravje in moč duše! In takrat, ko se je začelo delo Sokola urejati in poglobljati na tej podlagi, kako je moglo biti drugače, kakor da je tudi sam podal zgled! Četudi takrat star že skoro 50 let, je vendar stopil v sokolsko delavnico, da se tudi on udeležuje vsakdanjega sokolskega dela, ki z njim vsestransko krepi moč tolesa in duševno zdravje in moč posameznika, pa gradimo zdravo sedanost in mogočno bodočnost naroda. Bratje in sestre, glejte Sokola, ki ga ni dičil samo lep sokolski krog!

Ali ob letih, ki jih je takrat že imel Tavčar, je bilo za ta zgled treba velike odločnosti in energije. Tudi v tem vidimo pravega Sokola! In prav tako ga vidimo, če pomislimo na neverjetno njegovo delavnost in vztrajnost. Odločnost in energija, trdna volja, ki telesne in duševne moči napne do viška njih storilnosti, pa potrpežljivost in vztrajnost, ki neumorno sledi visokim ciljem, tudi to so lastnosti, ki hočemo, da se prigoje v čim večji meri vsakemu Sokolu in vsaki Sokolici, in tudi tu nam je Tavčar sokolski vzor!

Hočemo pa, da živahna in krepka energija ter mirna in potrpežljiva vztrajnost prideta v prid narodu in domovini. In kdo je, ki bi bil tu storil več, nego dr. Ivan Tavčar. Vroča ljubezen do domovine ga je gnala k neumorni delu zanj, da se osvobodijo materijelno in duševno vsakega jarma. Svoboda domovine in svoboda misli — v prvi vrsti je stal dr. Tavčar v borbi zanj.

Pa vzor nam je tudi kot jeklen značaj, čist, brez madeža, sijalen zgled nesebičnosti, korenjak in poštenjak, zvest resnici in pravici, zvest sebi, zvest vsaki stvari, kateri se je posvetil.

In vzor nam je naposled tudi v največji vrlini, ki more krasiti človeka, v vrlini, ki je vrlina vseh vrlin in pravzaprav vir vsem drugim: v veliki dobroti, ki je izžarjala iz njega, ga delala radodarnega in prizanesljivega, pa ga gonila k delu za druge in jačila njegovo vztrajnost pri delu za blaginjo posameznikov in za blaginjo celote vseh posameznikov in posameznice, ki skupaj tvorijo narod, del človeštva, in torej tudi pri delu za človeštvo. Tudi v tem vidimo pravega genija, zakaj vsak pravi genij je prožet visoke etičnosti, ki prav ona proži in žene njegove sile.

Tega velikega genija, tega velikega vzora vseh onih vrlin, ki so nam Sokolom najvišje, ni ga več med nami! Tavčarjev veliki duh se vznša v neznanje nam višine, ki so zastrte našim zemeljskim očem. Jasna je duša, ki je zapustila telo, ki negibno leži tu pred nami. Ko je bila obdana od zemeljskega prahu, je vedno hlepela po svetlobi. Sedaj jo vso prežema in prevzema neskončna jasnost in svetloba nadzemskih višin. Ali kaj pravim, prežema in prevzema! Delec te svetlobe same je živel v tem telesu, ki se vrača v zemljo, delec pa se brez pege, jasen in čist in svetel vrača v svoj svetlobni vir.

Srca nam polni neizrečna bridkost, ko se sedaj, brat starosta, poslavljamo od Tvojega telesa. Tvoj duh pa nam bo vedno kazal smer, kakor svetlo solnce potnikom, da ne zgrešijo pota!

Bratje in sestre, vsi višje in višje za svetlim sledom, za svetlim vzorom! Jasno in čistimo svoje duše!

Tebi pa, nepozabni nam brat starosta, Tebi, našemu svetlemu vzoru, hvala Sokolstva in večna slava!

SLOVO STANOVSKEGA TOVARISA.

Nato je govoril v imenu stan. tovarišev in pravnikov g. dr. Janko Zirovnik.

Tudi mi Tvoji stanovski tovariši smo tužnih src zbrani, da se od Tebe poslovimo zadnjikrat.

Ravno sedaj bo 40 let, da si postal odvetnik v Ljubljani. Dosegel si tako cilj, po katerem si hrepenel celo dugo svojih odličnih študij, polnih trpljenja in naporov slovenskega dijaka. Vsi, ki so Te poznali, so vedeli, da v novem, zlasti pod odličnim stanju, v stanu nezavisnosti in svobode, nisi iskal zavetja za samega sebi, temveč da si hotel postati odvetnik, da daješ zavetja drugim, zaslobo zatiranim in preganjanim, predvsem pa svojemu tedaj zatiranemu narodu. Vsi so bili o tem prepričani, ki so Te poznali po Tvojih delih. Že kot odvetniški kandidat si leta popreje dokazoval in dokazal, kako čutiš trajno gorje svoje ljubljene domovine. Spuščaš si se v boj za prava svojega naroda iz čiste ljubezni do narodne stvar.

Že Tvoja koncipijentska leta so bila blagoslov za javno življenje, ker si spoznal, da je treba narodu odpirati oči za jezikovne krivice, ki se mu gode, da je treba te krivice žigostati in jih odpraviti. Narodne krivice si že kot koncipijent žigostal na način, ki poprej ni bil znan, pa je uprav za to tako silno učinkoval. Razvil si se v javnega obžoltelja, ki ne pusti ničesar reči proti časti in ničesar ukrepati proti koristi naroda. Prvi uspeh je bil, da so se Tvoje borbenosti narodni nasprotniki bali in da so morali računati z močjem posebne nadarjenosti v prenavljajočih se narodnih vrstah.

Ni pa moglo biti pravega trpljenja za narodno stvar pri sodiščih in drugih oblastih brez strokovne podlage in jezikovnega kaži-pota. V veliko zaslugu Ti je torej šteti, da si bil najhudrciji sodelavec pri obnovljenem praviškem glasilu in še v večjo zaslugu, da si že kot koncipijent začel pisati prelopo zbirko pravnega pouka za slovensko ljudstvo.

Nade, katere so se stavile v Te kot samostojnega odvetnika, uresničile so se v polni meri. S svojo pisarno vred si postal nekaj službeni pravni zastopnik v vseh narodnih stvareh in ostal to, dokler se ni krog narodnih delavcev tudi med pravniki znatno razširil. Da se je to zgodilo, je zasluza Tvojega vztrajanja, ki je daleč naokrog odseval. Sam si vzgojil celo vrsto mož, ki so postali Tvoji stanovski tovariši in so skušali biti na narodnem polju vsaj v malem to, kar si bil Ti v velikem. Temu razvoju je tudi pripisovati, da smo Slovenci vsaj v središču primeroma kmau dobili svojo advokatsko komoro, kakor si rad nazival našo zbornico.

Na tej zbornici Ti je bilo velika, da bi vedno varovala ugled in čast odvetniškega stanu. Bil si strož stankovski sodnik in to po pravici, ker si smel druge meriti po svojih načelih, ki so imela vsa eden vir, to je trajno poštenost in velikodušnost.

Mednarodna pravda je za velik del Slovencev dobljena. — Doživel si to zmago ob zatonu Svojega življenja, ter imel pri tem sladko zavest, da si v boju, ki ga je imel naš narod izvajevati v državi in proti pohlepni sosedom za svoj obstanek, bil vso dobo svojega življenja v prvi vrsti bojevnikov, njegov junaški voditelj in branitelj.

Akti življenja so se morali skleniti tudi med Teboj! Ves narod priča, da je bilo Tvoje življenje polno dobrih del, prežeto z duhom pravičnosti in poštenosti, človekoljubja in požrtvovalnosti. Zato naj Te plača Večna Pravičnost in hvaležen spomin, ki se bo obnavljal na Tebe od roda do roda od Tvojega hvala.

A. E. W. Mason:

25

KLIC NA POMOČ.

(Roman.)

IX. poglavje.

Avtomobil gospe Dauvray.

Stopili so pred vrati v voz. Perrichet se je vsedel na kozla in voz se je peljal po zgornji cesti za hotelom Bernasconom. Sto metrov za hotelom se je ustavil pred vilo. Okoli vrta je bila živa meja in na njej je bila pritrjena tablica z napisom: »Se da v najem.« Pri vratih je stal orožnik in ravno za vrati je videl Ricardo komisarja Besnarda in Servettaza, šoferja gospe Dauvray.

»Tukaj je,« je rekel Besnard, ko je družba stopala iz voza, »v vozarni te prazne vile.«

»Tukaj?« je vzkliknil Ricardo začuden. To razkritje je podiralo vse njegove teorije. Pričakoval je, da so našli avtomobil v daljavi sto kilometrov, toda tukaj, niti ne en kilometer proč od vile Rose — ta misel mu je bila absurdna. Zakaj so ga potem sploh odpeljli? Ta misel je mučila Ricarda in trdil se je, da bi našel rešitev, kajti Hanaud je bil itak mneja, da je eden morilec, še v Aixu. Pogledal

ga je in zdelo se mu je, da ni nikakor začuden, da so našli avto tu.

»Kdaj so ga našli?« je vprašal Hanaud.

»Danes zjutraj. Dvakrat na teden pride vrtnar in urejuje vrt. K sreči je sredi eden teh dni. K sreči je tudi večeraj zvečer deževalo. Opazil je sledove koles, ki jih vidite tu na nesku, in ker je bila prazna, se je zelo čudil. Šel je po sledu v vozarno in opazil, da so bila vrata s silo odprta in da stoji notri avtomobil.«

Družba je sledila komisarju po cesti do vozarne.

»Pripeljite voz ven,« je rekel Hanaud Servettazu.

Motor je velik in silen, limuzina je bila razkošno opremljena in je imela svetlosive blazine. Zunaj je bila temnosivo barvana. Komaj je prišel voz na svetlo solnce, že je Perrichet je začuden vzkliknil:

»Jo!« je zavpil preplašen. »Tega si pa ne bom nikdar odpustil — nikdar!«

»Zakaj?« Hanaud se je obrnil tako naglo, kot je vprašal.

Perrichet je gledal avto nepremično in z odprtimi ustmi.

»Zato, monsieur, ker sem videl ta voz — danes zjutraj ob štiri — na oglu ceste — komaj petdeset metrov od vile Rose.«

»Kaj?« je zavpil Ricardo.

»Vi ste ga videli?« je vzkliknil Wethermill.

Obadva sta bila tako začudena kot Perrichet.

»Toda gotovo ste se zmotili,« je rekel komisar.

»Ne, ne, monsieur,« je nasprotoval Perrichet. »To je bil ta avto. To je bila ta številka. Bilo je v mraku. Stal sem ravno pri vratih vile, kamor me je gospod komisar postavil. Avto se je prikazal na oglu in zmanjšal hitrost. Mislim sem, da se bo obrnil proti meni po cesti in se vozil mimo mene. Mesto tega pa je voznik dal vozu vso hitrost, kakor ne bi bil vedel, kaj naj pravzaprav napravi, in se je peljal v mesto.«

»Ali je bil kdo v avtu?« je vprašal Hanaud.

»Ne, monsieur; bil je prazen.«

»Toda videli ste vozniaka?« je vzkliknil Wethermill.

»Da, kako je izgledal?« je dodal komisar.

Perrichet je žalostno odkimal z glavo.

»Gornji del obraza so zakrivala očala s krinko, imel je male, črne brke in velik, moder plašč z belim ovratnikom.«

»To je moj plašč, monsieur,« je rekel Ser-

vettaz in ga pri tem dvignil s šoferskega sedeža. »To je livreja gospe Dauvray.«

Harry Wethermill se je glasno jezil.

»Izgubili smo sled. V naših rokah je že bil — ta morilec — in pustili smo, da nam je ušel.«

Perrichet je gledal čisto obupano.

»Monsieur,« se je opravičeval. »Avto gre mimo, zmanjša svojo hitrost, potem se pa naglo odpelje — to ni nič nenavadnega. Jaz nisem poznal številke avtomobila gospe Dauvray. Saj še vedel nisem, da je izginil. Tu se mu je prikazala solza v očeh. Toda čemu se opravičujem?« je zaječal. »Bolje je, gospod Hanaud, da spet oblečem svojo uniformo in se postavim na cestni ogeč. Saj sem res tako bedast, kot izgledam.«

»Neumnost, prijatelj moj,« je rekel Hanaud in udaril obupanega moža z roko na ramo. »Zapomni si si avto in njegovo številko. To je že nekaj — in menda zelo važno.« Je dodal resno. »Da nam očala s krinko in črne brke ne pomagajo dosti, je res.« Pogledal je začudenemu Ricardu v obraz in se nasmeljal. Hanaud edini ni bil razočaran po Perrichetovi povesti. Obrnil se je k Servettazu.

»Sedaj pa,« je dejal, »ali veste, koliko bencina je bilo vzetega iz garaže?«

»Da, monsieur.«

Im nu slovenskih pravnikov ključem: ležnega slovenskega naroda!

V imenu zbornice odvetnikov in v »Pokoj Tvoji duši, slava Tvojemu spominu!«

Po končanem govoru dr. Murnika so vsi sokolski prapori in zastave poljubili v zadnje slovo krsto blagopokojnika. Po končanih govorih je Zveza pevskih društev v zadnje slovo pod vodstvom Zorka Prelovca zapela »Vigred se povrne«. Na ljubljansko okolico se je spuščal prvi mrak in čarobno so v daljavi svetlele žarnice in plinov svetilke. Končano je bilo. Krsto so položila nato v kapelico, jo obsuli s cvetjem in venci in tu v Ljubljani je prebil zadnje noč.

Posledice francoske akcije.

Kakor je očividno, da je Poincaré postavil svoje podjetje na nemških tleh na dva temeljna kamna — likvidacijo političnih mahinacij Nemčije in gospodarsko vzpostavitev Francije s pomočjo nemške veleindustrije in njenega prirodnega bogastva, tako je tudi razumljivo, da bo ta akcija imela dvojne posledice — politične in gospodarske. Splošno je treba omeniti, da je evropska in deloma tudi ameriška javnost pravi srednjeveški vitez, ki misli, da je nedostojno tepsti nasprotnika kadar leži že na tleh in trdi, da se nemškemu narodu godi velika krivica. Izjema so le nekateri merodajni faktorji, ki se dobro zavedajo, da je v mednarodni politiki pretirani idealizem škodljiv. Nemci si znajo pomagati, to jim je treba priznati. Kako lepo znajo pilhati na usmiljena srca priča članek v »Deutsche Zeitung« kjer čitamo: Pogosto se govori, da Francija prihaja k spoznanju, da je okupacija Porurja le udarec sablje po morju in da bo Poincaré izstopil tekom februarja iz vlade. Prosimo vse svetnike, naj nam ohranijo Poincaréja. Ta človek dela posredno vse mogoče, da ohrani edinstvo nemškega naroda. Poincaré je pokazal celemu svetu francoske nakane in pravi luči. Dokler bo on ministrski predsednik, so izključena vsaka pogajanja in mi jih tudi ne potrebujemo. Nam ni treba mobilizirati, mi smo že mobilizirani. Seveda ne vojaško, ker nimamo orožja, streliva, hrane in prometnih sredstev, marveč duhovno in sicer do dna duše tako, da je v poklic pod orožje popolnoma nepotreben. Vemo, kaj je naša dolžnost, če Francozi nekega dne navale na celo Nemčijo. Pričakujemo ta trenutek, g. Poincaré, in dokler boste na vlagi vi, upamo, da bomo to tudi dočkali. Zato pa naj se končajo vse naše molitve s ključem: Bog nam ohrani Poincaréja!

Govorec o političnih posledicah francoske akcije, ne smemo pozabiti kardinalnega motiva, ki je kriv, da ta uravnotežen in zakoniti korak dveh najboljših prizadetih držav ni našel v inozemstvu posebnega odobravanja in to je idejna revolucija, ki jo preživlja danes v večji ali manjši meri cela Evropa. V koliko je ona politična priznavača baš nemškemu narodu in ravnanju se po Kristovem nauku — če te je tvoj sovražnik udaril po desnem licu, nastavi mu še levo, bo odgovorila bodočnost. Za sedaj je treba računati samo z dejstvom, da so mnogi včerajšnji sovražniki Nemcev postali naenkrat njihovi prijatelji in zagovorniki. V političnem pogledu prihajajo v poštev trije faktorji. Prvič razmerje Nemčije napram Franciji, drugič obstoj antante kot edine sile, ki lahko ohrani v Evropi mir in končno Nemčija v krogu premaganih držav. V prvem slučaju bo imela francoska akcija ne glede na korektno postopanje in skrajno popustljivost napram upornemu nemškemu elementu precejšnji minus. Sovražstvo ne samo proti francoskemu narodu, marveč proti vsemu francoskemu, ki ga cepijo nemški volilni krogi vsem slojem od otroka do starca, bo odprlo med obema narodoma prepado, ki ga ne bodo mogli premostiti desetletja. Če re posežejo vmes kak izvanredni dogodki, bo imela Francija v nemški državi sicer onemogočena in začasno za odkrito borbo nesposobnega, vendar pa idejno odločnega in v svojem pasivnem odporu vztrajnega sovražnika, s katerim bo morala biti zelo previdna. Baš radi Nemčije Francija ne bo smela znižati števila svoje oborožene moči, kar bo znatno težilo njene izdatke.

Antanta je danes na videz sicer še složna, vendar pa pazljivemu očesu ni ostalo skrito, da se je po zasedbi Porurja prijateljsko razmerje med Anglesko in Francijo precej ohladilo. Prva kakor druga se ima zahvaliti za svojo svetovno moč v prvi vrsti bogatim kolonijam in manjšim državam, ki so materijalno in zato tudi politično odvisne od veselih. Sfero vpliva, ki je bil očividno že pred vojno, pa sta si obe državi razdelili v zadnjem času še bolj markantno. Angleska napenja vse sile, da obdrži in razširi svojo nadvlado na vzhodu, Francija je dobila zaslombo pri mali antanti, z okupacijo nemškega ozemlja pa je postala gospodar položaja v Evropi sploh. Seveda ta politika

ni bogve kako po volji angleški diplomaciji, posebno se zategadelj ne, ker je njen vpliv na vzhodu Jobil v zadnjem času precej resne poškodbe in je celo nevarnost, da se ji popolnoma izmuzne iz rok. Da ne stoji na krilu angleške zunanje politike trezen in previdni mož kot je Bonar Law, kdo ve, da-li bi antonizem med obema državama, ki se sedaj pojavlja tupatam v angleških listih in izjavah nekaterih politikov, ne dobil bolj konkretnih form in bi ne nastala nevarnost resnega nesporazuma med zavezniki. Ta nerazčiščen položaj ne more trajati dolgo, kajti življenje samo bo prisililo Anglesko, da se odloči ali za Francijo — v tem slučaju bo morala uradno odobriti in udeležiti se njene akcije — ali pa proti nji, kar bi pomenilo konec antante in resne mednarodne zapletitjaje.

Z ozirom na odnošaje med Nemčijo in ostalimi premaganimi državami je treba presojati francosko akcijo vsakakor skeptično. Ruska, bolgarska in turška javnost je odločno na strani nemškega naroda, ki ga smatra, sodeč po raznih pretiranih in tendencioznih vesteh iz zasedenih krajev, za nedolžnega in pomilovanja vrednega mučenca. V kolikor je vojna pokazala tem narodu da je v prvi vrsti Nemčija povzročila njihovo bedno stanje, v toliko je francoska akcija rešila potaplajoči se očesu nevidne vezli med Nemčijo z ene strani in Rusijo, Bolgarijo in Turčijo z druge, postajajo od dne do dne tesnejše in samo notranjepolitičnim razmeram v teh državah se ima zahvaliti antanta, da ji dogodki še niso nalopali na glavo nevarne protiantante. Če sovska vlada postane v svoji zunanji politiki elastična v toliko, da bo paktirala z obstoječimi vladami — kar ni izključeno — bo Evropa pozorišče novega krvavega plesa, čigar predigra so dandanašnji dogodki v Porurju.

Oglejmo si še gospodarsko stran tega vprašanja. Za angleške industrijske kroge, ki so jim po nemškem polomu zrasle peroti in so smatrali, da so na svetovnem trgu absolutni gospodari, je jasno, da je Francija z okupacijo nemškega industrijskega centra postala gospodar ne samo v pridobivanju in razpečevanju premoga, marveč tudi železa. Najbogatejši nemški železni rudniki so v francoskih rokah. Če bi dobila te rudnike Angleska, kot država z bogato železno industrijo, bi to pomenilo konec nemške konkurence. Za Francijo bi bil seveda mrtvo bogastvo, kajti izkoriščati v polnem obsegu jih ne more, ker ji primanjkuje koka in premoga, če bi ne bila posegla obenem tudi po nemškem premogu. Sedaj pa je Angleska faktično v precej neugodnem položaju. Glavni njen konkurent, ki se ga je tekom svetovne vojne srečno iznebila, se je znova postavil na noge, samo pod drugo firmo. To pa še ni vse, kajti prezreti ne smemo dejstva, da je bila Nemčija kot prva industrijska država obenem največji konsument lastne železne rude, Francija pa jo bo v prvi vrsti izvažala na svetovni trg, kjer bo uspešno konkurirala z Anglesko. In v tem brzokone tiči glavni vzrok angleškega nezadovoljstva. Končno je treba upoštevati še nekaj, kar je tudi zelo važno in lahko škoduje tudi drugim državam. Med predhodaj so spregovorili v ameriškem senatu, da bo treba pocukati Francijo, naj plača svoje dolgovce, vendar pa je ta glas zelo značilen. Če pade Ameriki in za njo tudi Angleski v glavo, da je postala Francija radi svoje akcije plačilno sposobna, bo ta prisiljena pritisniti na svoje dolžnike in zahtevati isto, kar bodo zahtevali od rje njenih upnikov. Ker pa danes, izvenšni morda Anglesko, nobena država ne more poravnati svojih solidnih dolgov, bi nastale v mednarodni politiki nove komplikacije, ki bi dosegle vse prej kakor pa mir.

Tako pridemo do zaključka, da so posledice francoske akcije proti pričakovanju precej neugodne.

Poincaré-jeva slika o položaju v Porurju.

— Pariz, 20. februarja (Izv.) Predsednik Poincaré je v komisiji za zunanje zadeve podal sliko o razmerah v ruhrskem ozemlju. Francozi in Belgijci so okupirali 2800 kvadratnih kilometrov, 500 kilometrov ruhrske kotline ni okupiranih. Zasedena pokrajina proizvaža na leto 90 milijonov ton premoga, nezasedeni del pa 8. Državni rudniki predstavljajo petino vse produkcije. Od 14.500 pečih za koks je okupiranih 14.200, ki dajejo na dan lahko do 80.000 ton. Vsega prebivalstva v kotlini je 3 milijoni in pol in sicer so na okupiranem ozemlju 3 milijoni. Rudarjev je 500.000, od teh 450.000 v zasedeni coni. Po ogromni večini so Nemci. Poliakov je 80.000. Vodstvenega osebja je 1200. Francozi in Belgijci kontrolirajo devet desetih produkcij. Nadalje je Poincaré izjavil: Mi ne nameravamo, direktno voditi ruhrske rudnike, naša misla, čisto kontrolna, je poverjena 60 inženirjem, ki so večinoma Francozi. Pričakuje se še nekaj angleških inženirjev, ki pridejo prostovoljno. Vse delavce smo imeli

znali 283 visokih funkcionarjev iz Porurja in 55 iz Porenja. Nadomestilo jih funkcionarji nižje vrste, ker jih ne nadomestimo s Francozi. Pred okupacijo je bilo v prometu na dan v Porurju 585 vlakov za potnike in 680 za blago, danes vozi na dan samo 60 vlakov vsled ukazov iz Berlina. Kažejo pa se uspehi, ki se v kratkem pomnože. Z-

leznicarjev je bilo v Porurju 121.000. Francija je poslala na to ozemlje 9640 železnicarjev. Francoskega voznega materiala ni na okupiranem svetu. Okupacijske oblasti so poslale doslej v Francijo in Belgijo 1026 vagonov premoga. Poincaré bo nadaljeval svoje poročilo v prihodnji seji.

Sporazum med Avstrijo in Jugoslavijo.

VPRAŠANJE SEKVESTROV REŠENO. — DIFFERENCE GLEDE KRONSKIH DOLGOV OZIROMA TERJATEV.

— Beograd, 23. februarja. (Izv.) Včeraj popoldne so se pričela oficijelna pogajanja za gospodarski sporazum med Avstrijo in Jugoslavijo. Pogajanja in posvetovanja potekajo uspešno. V vseh temeljnih vprašanjih bo dosežen končni sporazum. Avstrijska delegacija je dopoldne napravila oficijelne obiske. Kancelar dr. Seipel, zunanji minister dr. Grünberger, sekcijski šef dr. Peter, zastopnik sekcije trgovinskega oddelka zunanjega ministrstva legacijski svetnik dr. Wildner, sekcijski šef dr. Lukesch, kabinetni šef zunanjega ministra dr. Junker in načelnik kancelarjevega kabineta Bodo, so včeraj ob desetih dopoldne napravili oficijelni obisk v ministrskem sedstvu. Ob 13. je naša vlada priredila v dvorani »Grand« hotela svečan gala-obeid, ki se ga je udeležilo 45 oseb, polnoštevilna avstrijska delegacija, člani vlade, Panta Gavrilović, predsednik Narodne banke Vajfert, general Hadžić, univerzitetni profesor doktor Arangeljović in konferenci prideleni naši strokovnjaki.

— Beograd, 23. februarja. (Izv.) Kancelar dr. Seipel in zunanji minister dr. Grünberger sta prišla ob 16.15 v ministrsko predsedstvo. Sprejeta sta bila v kabinetni pisarni ministrskega predsednika in se je tam takoj pričela konferenca, ki je trajala do 17.

Od naše strani so konferenci prisostvovali min. predsednik Pašić, dr. Ninčić, minister pravde dr. Marković, Panta Gavrilović in naš dunajski poslanik Tihomir Popović. Zvezni kancelar dr. Seipel je začetkom konference pozdravil beografsko vlado s kratkim govorom, v katerem je omenil glavne smernice sporazuma med obema državama. Zahvalil se je naši vladi za iskreni in prijateljski sprejem, naglašajoč, da je pozitiven uspeh te konference velevažen tako za avstrijsko republiko, kakor tudi za kraljevino Srbvo, Hrnavo in Slovencev. V opravičeno je navajal tehtne razloge, da ni mogel preje obiskati Beograda kakor ostale prestolice. Za to so bili merodajni važni momenti, ki so primorali kancelarja, da je rešil z drugimi državami najaktualnejša vprašanja, ki se niso dala več odlašati. Dalje je omenil kancelar: Politika avstrijske republike gre za tem, da ob vsaki priliki in povsod naglašajo svoje miroljubno stališče napram vsem državam srednje Evrope, da želi prijateljskih odnošajev z vsemi sosedi, posebno pa z Jugoslavijo. Radi gospodarskih in prometnih razmer je nujna potreba prijateljskih stikov in vezi. Avstrija se ima boriti z gospodarskimi in finančnimi težočami, kljub temu je odločena, da povsod nastopa miroljubno in da postane lojalni faktor sistema srednje-evropskih držav. V interesu obeh držav je, da se sporazumno rešijo važna gospodarska vprašanja. Glavno besedo polaga na trgovinsko pogodbo in zunanji minister avstrijske republike hoče zastaviti vse sile, da se vprašanja ugodno rešijo in je pripravljen tudi na gotove koncesije. Za Avstrijo pa je velike važnosti pogodba o obvezni arbitraži. Avstrija smatra za najprimernejše, da se vsa eventualna nastala sporna vprašanja med obema državama rešavajo rednim diplomatičnim putem potom obvezne arbitraže. Končno je kancelar izrazil svoje veselje, da je prišlo do prijateljskega sestanka.

Ministrski predsednik Nikola Pašić je na pozdravni kancelarjev govor kratko odgovoril. Prisrčno se je zanj zahvalil in naglašal je, da se ustvarja veliko dobo. Veruje v miroljubno politiko nove Avstrije, katero sprejema beografska vlada s popolnim razumevanjem. Glede vprašanja obvezne arbitraže pa je ministrski predsednik precizno izjavil, da naša država nima z nobenimi drugimi državami sporazuma take vrste in da zaradi tega do sedaj te pogodbe ne more vlada vzeti takoj v razpravo. Ker beografska vlada veruje v dobre namene avstrijske republike, ni izključeno, da se to vprašanje začne pozneje razmotrivati in razpravljati. Kar se tiče ostalih avstrijskih zahtev, osebno, da naša država sklene z Avstrijo definitivno trgovinsko pogodbo, je Pašić izjavil, da je vlada pripravljena z Avstrijo skleniti tarifno in trgovsko pogodbo. Vlada je dalje pripravljena z Avstrijo sporazumno rešiti vsa ostala vprašanja, osebno vprašanje sekvestrov, prometa, carine in druga vprašanja pravnega značaja. Ministrski predsednik je izrazil kancelarju dr. Seiplu in zunanjemu ministru dr. Grünbergerju pripravljenost in dobro voljo

vlade, da se sklene z Avstrijo pravičen in soliden sporazum.

Minister pravde dr. Laza Marković je nato v daljšem govoru resumiral vsa tekoča, v razpravi se nahajajoča vprašanja ter je preciziral mejo vseh temeljnih zahtev, od katerih naša vlada ne more odstopiti. Obenem je naglašal, da je treba ta vprašanja radikalno rešiti.

Kancelar dr. Seipel je v zaključni besedi izjavil, da je pripravljen s strokovnjaki svoje delegacije izčrpno razmotrivati vse zahteve beografske vlade in je še enkrat izrazil nado, da se izvrši končna likvidacija vseh spornih vprašanj. Konferenca je bila na to zaključena.

Ceprav je bil od vlade dan na razpolago avtomobil, je dr. Seipel iz ministrskega predsedstva odšel peš po Kneza Mihajla ulici, kjer je bila v trenutku najživahnejša promenada. Občinstvo je avstrijskega kancelarja vladno pozdravljalo. Zanimivo je tudi, da je tedaj v Beogradu zelo snežilo.

RAZDELITEV V SEKCIJE

— Beograd, 23. februarja. (Izv.) Komisija strokovnjakov, kateri so bila predložena vsa vprašanja za sporazum, se je včeraj takoj po končani plenarni konferenci razdelila v dve glavni sekciji, in sicer:

I. Prva sekcija: Ima razpravljati vprašanje obmejnega prometa, ureditev carinskega postopka in vprašanje sekvestrov oz. nekatera pravna vprašanja. Od avstrijske delegacije so bili odposlani v to sekcijo sekcijski šef za pravosodje dr. Lukesch, sekcijski šef dr. Peter in od naše strani Subotić, sekretar v zunanjem ministruvstvu Wigele in univ. profesor dr. Arangeljović. V tej sekciji se ima razpravljati tudi vprašanje povrnitve škode oziroma plačilo odškodnine za okupacijo koroškega plebiscitnega ozemlja od strani naše vojske. V tem oziru naša vlada zavzema stališče, katero smatra za edino pravilno za kraljevino SHS.

Ta sekcija ima tudi končno rešiti vprašanje sekvestrov. Na včerajšnji seji ni bilo doseženo sporazumljenje. Končni sklepi še niso storjeni. Glede sekvestrov je minister pravde preciziral stališče naše vlade. Splošno je opaziti, da je na obeh straneh pripravljenost, rešiti to vprašanje na ta način, da se sekvestri dvignejo in da se za lastnikom sekvestriranih posestev oziroma premoženja popolna svoboda razpolaganja.

Glede bosanske in hercogovskih, pred vojno od avstrijskega kapitala ustanovljenih industrijskih podjetij in rudnikov, je dosežen sporazum na ta način, da naša vlada prevzame te rudnike in svojo last proti plačilu odškodnine v znesku deset milijonov dinarjev. Naša vlada prevzame 20.000 delnic Steinbelsovih podjetij, dalje sladkorno tovarno v Usorji, tovarno železa v Varešu in rudnik »Bosnia«.

VPRAŠANJE PLAČILA KRONSKIH DOLGOV IN TERJATEV.

Zelo delikatno je vprašanje plačila kronskih dolgov in terjatev, ki izvirajo iz predratne dobe. Stališče naših interesiranih gospodarskih, finančnih, trgovskih in industrijskih krogov je to, da se morajo dolgovci oz. terjatve efektivirati od avstrijskih dolžnikov v razmerju 100 : 100 oziroma v razmerju 100 aK za 25 dinarjev, dočim je avstrijska delegacija pripravljena na koncesijo v razmerju 100 aK proti 50 iK. O tem vprašanju še ni sporazuma. To vprašanje se bo na današnji seji ponovno zelo izčrpno razpravljalo in razmotrivalo.

Zastopniki gospodarskih, trgovskih, industrijskih in bančnih krogov iz Slovenije in Dalmacije so imeli tudi včeraj dalje konference z merodajnimi činitelji v pristojnih ministrstvih. Ljubljana je bila brzojavno pozvana, da sporoči svoje končno stališče v tem vprašanju in da precizira svoje najnižje zahteve, do katere meje lahko popusti naša vlada napram avstrijski delegaciji.

II. Druga sekcija: Ta ima reševati še nekatera druga pravna vprašanja. Ta sekcija ima predvsem reševati odškodninske zahteve avstrijske republike, ki jih stavi za povzročeno škodo povodom zasedbe koroškega ozemlja. Avstrija dalje tudi zahteva odškodnino za škodo, povzročeno opokarnam v Radgoni. Na drugi strani pa zahteva naša vlada odškodnino za blago, ki je bilo zaplenjeno ob izbruhu vojske na dunajskih vlačicah. Stavi tudi odškodni-

no za vse od avstro - ogrske armade povzročeno škodo oficirjem.

V drugo sekcijo so odposlani od naše strani minister pravde dr. Marković, poslanik Tihomir Popović in dr. Arangeljović.

Danes nadaljujeta obe sekciji svoja pogajanja. Danes se tudi ustanovi tretja sekcija, ki ima razmotrivati načrt trgovinske pogodbe z Avstrijo.

Ker pogajanja splošno povoljno teko in obstojajo le minimalne difference v nekaterih spornih vprašanjih, je pričakovati, da se pogajanja do sobotne uspešno zaključijo in da pride do ugodnega rezultata.

Za soboto je določen na dvoru kralja na čast avstrijskemu kraljerju dr. Seiplu in njegovemu spremstvu. Za danes določen obed na dvoru je bil preložen, ker se je Ni. Vel. kralj Aleksander I. nekoliko prehladil in mora na nasvet zdravnikov ostati v postelji.

Vprašanje koroških Slovencev in beografska konferenca.

— Beograd, 23. februarja (Izv.) Na včerajšnji seji ministrskega sveta je minister pravde dr. Laza Marković po končani seji prve sekcije strokovne komisije poročal o poteku razgovorov z avstrijsko delegacijo o njih uspehih. Ministrski svet je dalje tudi razpravljal o položaju koroških Slovencev v Avstriji in je pooblastil zunanjega ministra dr. Nnčiča, da sproži vprašanje koroških Slovencev v Avstriji pri avstrijski delegaciji.

Za koroške Slovence.

Na ministrsko predsedstvo je bila poslana sledeča brzojavka:

»Ob prihodu Seipelovega zahtevamo prostost kulturnih prireditev in političnih shodov, svobodo in zaščito slovenskega jezika v šoli in uradu za koročanske Slovence.

Za obrambno društvo »Gospodovski Zvon«: predsednik dr. Oblak.«

Politične vesti.

— Nepotrjene kandidatne liste. Volilni senat pri delnem sodišču v Ljubljani je v sredo odklonil kandidatsko listo »Slovenske republikanske stranke« (dr. Ant. Novačan) in »Slovenske kmetijske republikanske stranke« (Dr. Šibenik — Stjepan Radić). Obe listi so podpisali večinoma volilci iz Belekrajin. Ker pa okrogno sodišče ni na listah potrdilo, da so dotičniki, ki so listi podpisali, res volilci, vpisani v volilne imenike, sta bili obe listi odbili. V kranjskem volilnem okrožju bodo torej te liste: 1. klerikalne stranke; 2. samostojne kmetijske stranke; 3. šusteriške stranke; 4. narodno socialistične stranke; 5. jugoslovenske demokratske stranke; 6. komunistične stranke; 7. narodno radikalne stranke in 8. socialnodemokratske stranke (Bernotova skupina).

— Dr. Kukovec o naprednem bloku. V »Taboru« se dotika dr. Kukovec v svojem uvodniku »V sredi volilne borbe« tudi naprednega bloka in pravi: »Najvažnejši dogodek za nas je sklep poravnave in naprednih vrstah, ki je bil storjen pretekli ponedeljek v Ljubljani. Po dolgem trudu se je tam posrečilo razdvojen naprednjake združiti za napredni blok za volitve v mestu Ljubljani, obenem se je pa molče dogovorilo, da sloga naprednjakov velja tudi na deželi.«

— Zadovoljnost z rezultati. »Politika« piše: »Načelniki naših največjih strank so z doseženimi rezultati menda zadovoljni. Pravijo, da je bilo v vseh strankah mnogo cepljenja kandidatskih list, toda lahko bi bilo še slabše. Do sedaj se je konstatiralo, da je velika napaka v tem, da je v novem volilnem zakonu ukinjeno kandidiranje kvalificiranih poslancev in da bo nova narodna skupščina po kakovosti mnogo nesposobnejša od prejšnje. Prva doba predvolilne agitacije, ki se je vršila skoraj izključno v znamenju borbe v samih strankah, je končana. V kratkem se začne druga doba predvolilne borbe: borba med strankami. Vse kaže, da bo ta del predvolilne borbe zelo buren, ker se vse skupine pripravljajo za čim večjo aktivnost.« Dalje poroča, da se je vršila v tork zvečer seja glavnega odbora radikalne stranke, na kateri je notranji minister M. Vujičić prečital poročila velikih županov o volilnem gibanju. Dejal je, da je bilo do ponedeljka opoldne potrjenih v celi državi 70 kandidatskih list.

— Jugoslovensko - albanska meja. V smislu sklepov poslaniške konference so jugoslovenske čete 20. t. m. zasedle zadnji del nevtralne albanske zone od Gjarane do Koraba. Izvzemši pas 500 m z ene in druge strani te črte, ki ostane še nezaseden, dokler se ne postavijo mejni kolji, kar se zgodi poleti. Jugoslovenska vlada si je pridržala pravico za morebitne korekture na meji proti Albaniji.

— Komunisti in socialisti. Listi poročajo, da je bila v tork potrjena komunistična lista za Beograd, čije nosilce je Mihailo Todorović, bivši tajnik delavske komore. Kandidati so: za prvi

volilni okraj A. Rebric, tapetni delavec, namestnik J. Stefanac, črkostavec, za drugi volilni okraj čevljar M. Kaljevič, namestnik pa mizar G. Predojevič. Sočisljisti so vložili svojo listo v valjevskem okraju. Nosilec je učitelj Milakovič. V podrinskem okraju je nosilec sočisljistične liste dr. Košanin, v niškem dr. Topalović, v moravskem T. Milojevič, v Somboru in Bečkerek N. Divac, v Srebru V. Korač, v Novem Sadu pa P. Tatić.

== Židje v Palestini. »The Manchester Guardian« priobčuje izvešček iz poročila vodje sionistične organizacije dr. Weismanna, ki se je pred kratkim vrnil iz Palestine, kjer je obiskal židovske koloniste. Navzilec dejstvu, pravi Weismann, da dežela preživlja zelo težko dobo in vlada na celim svetu splošni zastoj gospodarskega življenja, je napredek v Palestini precej velik. Tekom zadnjih dveh let se je naselilo v deželi okrog 25 tisoč kolonistov, ki so sezidali nad tisoč hiš in zasadili krog 1 milijon dreves. Ustanovili so štiri nove naselbine s 25 tisoč delavci. Poleg večjega števila majhnih industrijskih podjetij so zgrajene in že delujejo štiri velike tovarne — en moderen mlin, tovarna za suhino in tovarna za drvesno olje in cement. Zgrajene so nove ceste na skupni razdalji 80 milj in dve ozkotni progi. Načrtujejo in načrtujejo velike vrste dandane v Palestini židovska kooperativna delavska zveza, ki preskrbuje delavce, inženirje in material za obsežne državne kontrakte. Ta kooperativna zveza igra v preureditvi dežele zelo veliko vlogo. Delavstvo prihaja v prvi vrsti iz Rumunije in obmejnih držav Rusije. Pred kratkim so začeli prihajati kolonisti iz Maroka in Perzije, in sionistična organizacija pričakuje iz teh krajev mnogo izselencev. Zanimivo je dejstvo, da je 40 odstotkov izselencev z višjo izobrazbo, toda oni gredo v Palestino brez bližnjih lottov se ročnega dela. Predno pridejo v Palestino, jih židovski pionir, kor organizira in pripravi za delo na polju in v industriji. Njihov končni cilj je, naseliti se v deželi kot poljedelci, toda v prehodni dobi opravljajo tudi druga ročna dela. Do sedaj izvedeni poskusi so dokazali, da so najboljši kolonisti oni, ki imajo nekaj zemlje in jo obdelujejo po intenzivni metodi. Zemlja v Palestini je bila skozi stoletja premalo cenjena, kajti dosedanje obdelovanje je pokazalo, da se ta zemlja lahko izpremeni v zelo plodovito. Doseženi uspehi na polju tega odločno izpodbijajo splošno dosedaj veljavno naziranje, da židje ne morejo in ne morejo opravljati ročnega dela. Vidimo torej, da so židovske razmere prisilile tudi svetovne trgovce in ljubitelje lahkega zasluga poprijeti se navadnega dela.

== Grški listi o političnem položaju. Grške liste vzemirja razvoj dogodkov po lausanski konferenci. »Kafimerin« piše: Grška se je uklonila volji zaveznikov in odstopila važen del svoje zemlje pod pogojem, da ji bo zagotovljen mir. Ker pa ni sklenjen mir, ona lahko zahteva svoje kompenzacijske nazaj. Vzhodna Trakija nismo odstopili Turčiji, marveč zaveznikom. In od njih jo moramo zahtevati nazaj. Če Angleška lahko čaka, Grška tega ne more storiti. Neopredeljen položaj razburja javnost in onemogoča notranjo konsolidacijo. Najsi bo kakorkoli, treba je storiti temu konec. Mi ne moremo več čakati. To naj si zapomni vsi. Venizelosovo glasilo »Patris« naglašja, da Grška ne more čakati več. Ona prenaša na svojih plečih težke udarce mirne vojne, ki ji grozi s katastrofo. Zavezniki morajo čimprej ukrotiti Turčijo. Če oni tega ne morejo storiti, naj dovolijo Grški, da sklene vse potrebno v svojo moralno in materialno korist. Grška ne more in tudi ni primorana prenašati posledice zavezniškega omahovanja. »Proodos« piše, da je sedanji položaj zelo kritičen. Svet se nahaja v takim položaju, da zadostuje samo ena iskra za nov požar. Čela Evropa je razdeljena na tisoče kosčkov, ki z nestrpnostjo pričakujejo povoda za novo vojno. Vsi zahtevajo svoje in njihove noče od svojih zahtev popustiti.

== Grški listi o političnem položaju. Grške liste vzemirja razvoj dogodkov po lausanski konferenci. »Kafimerin« piše: Grška se je uklonila volji zaveznikov in odstopila važen del svoje zemlje pod pogojem, da ji bo zagotovljen mir. Ker pa ni sklenjen mir, ona lahko zahteva svoje kompenzacijske nazaj. Vzhodna Trakija nismo odstopili Turčiji, marveč zaveznikom. In od njih jo moramo zahtevati nazaj. Če Angleška lahko čaka, Grška tega ne more storiti. Neopredeljen položaj razburja javnost in onemogoča notranjo konsolidacijo. Najsi bo kakorkoli, treba je storiti temu konec. Mi ne moremo več čakati. To naj si zapomni vsi. Venizelosovo glasilo »Patris« naglašja, da Grška ne more čakati več. Ona prenaša na svojih plečih težke udarce mirne vojne, ki ji grozi s katastrofo. Zavezniki morajo čimprej ukrotiti Turčijo. Če oni tega ne morejo storiti, naj dovolijo Grški, da sklene vse potrebno v svojo moralno in materialno korist. Grška ne more in tudi ni primorana prenašati posledice zavezniškega omahovanja. »Proodos« piše, da je sedanji položaj zelo kritičen. Svet se nahaja v takim položaju, da zadostuje samo ena iskra za nov požar. Čela Evropa je razdeljena na tisoče kosčkov, ki z nestrpnostjo pričakujejo povoda za novo vojno. Vsi zahtevajo svoje in njihove noče od svojih zahtev popustiti.

Košutova stranka za sporazum z Jugoslavijo.

— Budimpešta, 20. febr. (Izv.) Predsednik Kossuthove stranke grof Bathiany je na plenarni seji izvrševalnega odbora imel daljši govor o politični situaciji ter z vso iskrenostjo zagovarjal misel za skupno sodelovanje Madžarske z državami male znanosti. Izjava voditelja Kossuthove stranke je vzbudila splošno senzacijo.

REKONSTRUKCIJA ANGLEŠKEGA KABINETA.

— Berlin, 22. februarja. (Izv.) Včerajšnji »Abend« javlja iz Londona: Bonar Law se je odločil za rekonstrukcijo svojega kabineta. Sprejeti namerava v kabinet Chamberlaina, Robert Cecil-Hornesa, Cecil Robertsa. Bonar Law se je izjavil, da Anglija ne umakne svojih čet iz Porenja, ker bi to pomenilo konec male antante.

Pogreb dr. Rašina.

V sredo popoldne so se vršile v Pragi velike svečanosti ob priliki pogreba pokojnega finančnega ministra dr. Rašina. Krsta se nahaja pod sokolsko stražo v Panteonu, kamor so se začele zbirati še dopoldne razne korporacije, društva, delegacije iz vseh krajev republike ter zastopniki civilnih in vojaških oblasti. O krsti so stali sorodniki in prijatelji pokojnega ministra, ženske so plakale, plakal je tudi prezident Masaryk. Prvi se je poslovil od velikega češkega državnika in imenu vladne minister J. Stříbrný, za njim je govoril dr. Fr. Soukup, ki je izročil pokojnemu zadnji pozdrav v imenu njegovega sodruka in prijatelja ministrskega predsednika Švehla. Končno je govoril dr. K. Kramář, ki se je poslovil od drugega pokojnika v imenu njegovih političnih prijateljev in češke Mlade Generacije. Deputacij z dežele je bilo toliko, da niso imele prostora v Panteonu in so morale čakati zunaj.

Po govoru dr. Kramářa so postavili krsto na katafalk in položili nanjo šopek rdečih rož, ki jih je prinesla žena pokojnega ministra. Prezident Masaryk je bil navzoč v spremstvu kancelarja dr. Šamala, dr. Webra in dr. Schieszla. Spreveda se ni mogel udeležiti, ker je bil prehladen. Udeležba pri sprevedu je bila tako ogromna, kot je Praga še ni videla doslej. Zastopana so bila vsa poslanstva, konzulati in zastopniki tujih vlad. Za krsto so stopali sorodniki umrlega, člani vlade, narodni poslanci in narodno-demokratski senatorji na čelu z dr. Kramářem in dr. Lukáskym, mnogo poslancev in senatorjev drugih zaveznih držav in neštivila množica uglednih zastopnikov političnih, kulturnih in drugih organizacij. Pred krsto so nesli člani Mlade Generacije in dijak nad 105 vencev in palmovih šopkov. Sokolstvo se je udeležilo pogreba z 32 zastavami, 1849 člani in 70 članic na konjih. V krematoriju, kjer so sežgali truplo pokojnega, se je poslovil od njega njegov visokoškolski tovariš poslanec dr. A. Haín.

Gosposdarstvo.

—g Novosadska žagovna borza 22. februarja. Novi Sad, 22. februarja. Cene v dinarjih notirajo: Pšenica bačka prodana 2 vagona po 445, bački lečmen 1½ vagona po 315, bački oves 1½ vagona po 290, nova bačka koruza 52 vagonov po 337,50—375, stara 3 vagona po 310, beli bački fižol. Iskanje 405, pšenica moka »a« 1 vagon po 650, »2« 1 vagon po 625, »6« ponudba 529, otrobe ponudba 165.

—g Beogradska žagovna borza 22. februarja. Beograd, 22. februarja. Začasno suha koruza, prompt iskanje 250, ponudba 265, ista pariteta Beograd, ponudba 250, ista pariteta Smederevo, iskanje 240, koruza za april pol kase franko Beograd 255, bački oves, prompt iskanje 290, ponudba 310, ista franko uladice ponudba 302,50. Slive garnitura, male franko Valjevo, prompt ponudba 440, iste velike iskanje 490, ponudba 510, beli fižol, rešetani bački ponudba 435. Tendence mlačna. Zaključka ni bilo niti enega.

—g Posojilnica v Murski Soboti, ki je bila pod državnim nadzorstvom, je prevzela Jadranska banka, ki je stavila zelo ugodne pogoje. Tako ima Prekmurje en bančni zavod več, kar je z narodnogospodarskega stališča vesel polav.

—g Taksa za stara vozila. Delegacija ministrstva financ obavlja uradno: Gospod minister za finance je podal širši rok za plačanje letne takse za stara vozila do konca februarja 1923.

—g Kmetiška tečaja. Na kmetijski šoli na Ormu sta se vršila pred kratkim dva tečaja za kmetovalce in sicer štirarski tečaj in tečaj za pridelovanje in umno uporabo kreme. Za oba tečaja je vladno življeno zanimanje in je bil zlasti drug tečaj vključen hudi zimi prav dobro obiskan. Posebno častno je bila na tečaju zastopana ljubljanska okolica in Gorenjska sploh, a tudi Notranjska, med tem ko je bilo iz Dolenjske le malo udeležnikov, iz novomeškega in krškega glavarstva po eden, iz Belokrajine pa ni bilo nobenega. Kakor je zanimanje za kmetijski pouk od strani Gorenčev vse hvalje vredne, tako je žalostno, da se zani Dolenjci tako malo brigajo, daj imajo za obiskovanje strokovnih tečajev na Ormski šoli najboljšo priliko. Kdor ne napreduje s časom, ta mora gospodarsko propasti. To naj bi si zapomnili vsi mlačneži. Sploh bi bilo pri nas potrebno več gospodarskega in izobraževalnega in manj političnega delovanja, več zadrug in gospodarskih društev in manj volilnih škrtin. Udeleženci so bili s tečajem vsestransko zadovoljni in so izražali željo po drugih podobnih tečajih, zlasti so želeli živinorejski in živinozdravski tečaj. Po možnosti se bo te želi ustreglo, če ne to, pa na slepno prihodnjo zimo.

—g Zarebeški proletarij salom — pri vredna izlozba. Minister za Trgovino i Industrijo izdaja je rdečene br. 3271, prema kojemu se II. zagrebačkom salmu uzožaka, koji se održaie ob 22. IV. do 1. V. o. g. priznaie karakter privredne izlozbe.

Češkoslovaško pivo na Japonsko. Kakor javlja češkoslovaški poslanik iz Tokia, se vrše pogajanja za uvoz češkega piva na Japonsko in sicer gre tu v prvi vrsti za izvoz pilsenskega in bodeleviskega piva. Pilsenskega piva bodo odnesli v bližnji bodočnosti 1000 litrskih steklenic, ki se bo prodalo po 50 senov za steklenico. Bodelevisko pivo bo pa stalo v podrobnih prodajih približno 60 senov. V polovici decembra so prinesli na Japonsko prvič po vojski bavarsko pivo in sicer 20.000 steklenic monakovskega piva, ki se bodo prodalo po 30,5 senov steklenica. Japonski pivovarji se bole te konkurence in pričakujejo, da bodo zahtevali od piva večjo uvozno carino.

Zbirajte znamke za „Jugoslovensko Matico“!

Kultura.

REPERTOAR NARODNEGA GLEDALIŠCA V LJUBLJANI.

OPERA.

Petek, 23. februarja: Rigoletto. Gostovanje gospe Vesel-Pola iz Zagreba. Red D Sobota, 24. februarja: Mefistofeles. Red B Nedelja, 25. februarja: Prodana nevesta. Gostovanje gospe Ade Poljakove. Izven. Ponedeljek, 26. februarja: Zaprti.

DRAMA.

Petek, 23. februarja: Voliček. Red E. Sobota, 24. februarja: Ugrabljene Sabinke. Red D. Nedelja, 25. februarja: Ob 3. popoldne: Živi mrtvec. Izven. — Ob 8. zvečer: Za pravo do srca. Izven. Ponedeljek, 26. januarja. Voliček. Red A.

ŠENTJAKOBSKI ODER V LJUBLJANI.

V soboto 24. februarja: Stari grehi.

V nedeljo 25. februarja: Charleyeva teta.

— Celjsko mestno gledališče gostuje v nedeljo dne 25. februarja v pujskem gledališču z dramo »Sedemnajstletnik«. Igra se je igrala v Celju dvakrat z najboljšim uspehom in bo gotovo uspeša tudi v Ptuj.

— Kurz iz zgodovine umetnosti. V soboto dne 24. t. m. ob 6. uri zvečer se vrši v zbornici biv. deželne dvorca deveto predavanje. Tema: Rubens in Rembrandt. Predavatelj dr. Iz. Cankar. Vstopnice po 5 Din. pri vohu.

— Predavanje o Bosni in Hercegovini v društvu »Soča«. Opozorjamo na predavanje društva »Soča«, ki se vrši v soboto 24. t. m. v salonu »pri Levu«. Predava s pomočjo sklopičnih slik v tem oziru vsem dobro znani mojster, gospod Karel Mahkota o temi: »Potovanje po Bosni in Hercegovini«. Člani, prijatelji in drugo ceneno občinstvo naj ne zamudi prilike, da si vsaj na ta način ogleda lepe naše jugoslovanske kraje. Začetek ob pol devetih. Vstop prost.

— »Jugoslovanska Niva« prinaša v februarjski številki tole vsebino: Petar Skok: Renan, Vladimir Nazor: Most na Nilu, Vladimir Dvornikovič: Shakespeareov Hamlet i hamletizem u Kranjčevića, Josip Kulundžić: Petar i Peca Petrovič, Zofka Kveder Demetrovič: Oluja, Fran Bahinovič: Pasteur kao kemik, Franjo Peroš: Prilog upravnom problemu, Ferdo Šišić: Seljačka buna g. 1573.

— »Nova Evropa« z dne 21. svečana ima sledečo vsebino: Slovenci kao Jugoslovenci (L) Posle zagrabičkog kongresa (Mik) Nevroza našeg činovništva. (dr. I. Hercog) Politički portret. (Dr. Momčilo Ninčić.) Ekonomski pregled. Književni pregled. Knjige i listovi. Beleška.

— Priznanje »Ženskemu svetu«. »Edinost« dne 28. januarja 1923. V Genovi izhajajoče žensko glasilo »La Chiosa« piše v svojem izdanju od 25. t. m.: V Trstu je izšla prva ševlka mesečnika Ženski svet, glasilo slovenskih ženskih združenj v Južni Kraljini. Urejuje ga Pavla Hočevar. List je urejevan intenzivno, prinaša poleg novele in pesmi sestavke o socialnem zdravstvu in druge spise, tisto se v prvi vrsti ženskega življenja. Iz vestnika o delovanju posameznih ženskih združenj je posneti, kako dobro so organizirana in pred vsem dobro usmerjena. V programu je rečeno, da ta revija ne bo »feministična« v smislu, ki se dala te besedi, ampak bo ženska. Obrabala se bo do žensk in jih vzpodbujala za izvajanje blagodejne akcije na družinskem polju in miru v narodnem pogledu. Je torej to zdrav program, ki ga bodo, če se bo držal svoje smeri in ne bo posegal v politiko, tudi italijanske žene zasledovale s simpatijo in se bodo le veselile tega dela v blagor slovenskega žensstva, ki tvorilo sedaj del velike italijanske družine. Tržaška Edinost pripominja: Iskreno častitamo uredništvu »Ženskega sveta« na tem priznanju od drugorodne strani. Tudi ta pohvala nam mu bo v podbudo k nadaljnjemu stremljenju in spopolnjenju, pri čemer pa mu moreta biti na roko ne le naše žensstvo ampak tudi vsa naša javnost, v I. vrsti pa sloj razumnikov, mož in žena od »peresa«. Pa tudi italijanska javnost naj bi ne prezrla tega priznanja v italijanskem ženskem listu. Migljal je to, ki kaže na pot po katerem more priti do mirnega sožitja in sodelovanja: Medsebojno spoznavanje in uvaževanje pri delu na kulturnem in socialnem polju more dovesti do medsebojnega spoštovanja, tudi na drugih poljih in se s tem tudi do medsebojnega spoštovanja, kar bi neogibno blazilo razna nasprotstva, ki se razdvajajo ob plemen.

Sokolstvo.

— Za štepanjskega Sokola je nabral ob priliki godovanja svojega očeta naraščajnik Peter Žitnik 175 Din.

— Sokolsko društvo v Ški ima v soboto 24. t. m. ob 20. uri predavanje o »Modi«. K obitni udeležbi vabi Odbor.

— Sokol i v Ljubli. Po občnem zboru 2. februarja se je novi odbor sestavil takole: starosta br. dr. Pestotnik; staroste I. namestnika s. dr. Zeriavova; II. namestnik br. Prosen; Načelnik br. Lubei Al.; Načelnica s. Cigoleva; Predsednik prosvetnega odseka br. dr. Stane Rade; talnik br. Ziberl, njegov namestnik br. Gabrijevič; blagajnik br. Elberger, njegov nam. br. Vrečar; računovodja br. Lozel, nam. br. Podgoršek; matirnik br. Goranc J. nam. br. Jug; gospodar br. Turk R. nam. br. Toni J.; zapisnikar br. Završnik, nam. br. Mikar; orodjar br. Kamenšek, novinar br. Bevc, nadzornik br. Drenik, knjižnica br. Drmel, arhivarka s. Klemenčičeva, odbor. niki s. Ježekova (Zorova), br. Lunder, namestnik bratje Tratar, Turk, sr. Remičeva, Svetili, Potnik Srečko. Pregledniki računov br. Lovšin Evgen, Magoljič Srečko, Vadin Adolf. Predsedniki odsekov: Za mladinski br. Tratar, zabavni br. Pleterski orchester br. Sirkni, pevski Lozel, Simon Gregorčevski, br. Dermeli Ljube.

Turistika in sport.

VELIKA SMUCARSKA TEKMA.

V nedeljo, dne 25. t. m. se bo vršila na Rakeku letošnja glavna smučarska tekma za prvenstvo Jugoslavije, ki se je udeležijo tekme iz Slovenije, Zagreba in Beograda. Tekma obeta biti zelo zanimiva, ker bo nudila sledeče prednosti in ugodnosti pred dosedanjimi: proga bo izpeljana po goricah in brdih rakovske okolice in bo znala to pot daljavo 17 km. Start in cilj bo na enem in istem mestu. Tekmovalci bodo imeli jako lep odprt svet brez mnogih ovir, vsled česar bo tek na smučeh v obče gladek in precej nagle, posebno ako bo mogoče pri nedeljskih snežnih razmerah smučji namazati. Občinstvu bo to pot prvič dana le-ta ugodna prilika, da bodo lahko iz ene in iste razgledne točke — komaj 7 min. nad kolodvorom Rakek — lahko opazovali celi pot tekme od starta na cilj. Vsa tekma se bo lahko izvršila v enem dnevu vsled ugodnih železniških zvez. Polovična vožnja na železnici za tja in nazaj! — Odhod na Rakek v nedeljo jutraj s poštnim vlakom ob 5.50 uri, prihod na Rakek ob 7.38, nato zahtek v gostilnah: »Pri Sevarlu«, »Domiceli«, »Mlakar«, »Gabrenia«. — Start točno ob 10. uri na griču »Srniak« nad kolodvorom Rakek. — Prihod prvih krmarjev na cilj se pričakuje med pol 11.—12. uro. Potopdan po kosilu prijateljski sestanek v gostilni »Pri Sevarlu«, kjer bo tudi razdelitev daril.

Ker bo le-ta tekma res nekaj zanimivega in bo zadovoljila tako tekmovalce kot gledalce, vabimo cenl. občinstvo iz Ljubljane i. dr. krajev kot tudi vse smučarje, da se udeležijo te letošnje smučarske sлавljе v čim naobilnejšem številu. — Vse ostale podrobnosti glede tekme se bodo še pravočasno objavile po časopisu in pa v soboto popoldan na plakatu v izlozbi tvrde »Magdič« pred glavno pošto v Ljubljani. Jugoslovanski zimskosportni savez.

— III. Jugoslovanska smučarska tekma na Rakeku dne 25. t. m. Priprave za le-to velezanimivo tekmo so v polnem tlu. Vsi udeleženci tekme, tako tekmovalci kot gledalci se odpeljejo iz Ljubljane dne 25. t. m. z jutranjim vlakom ob 5 uri 50 minut, le nekaj kontrolnih organov in drugih funkcionarjev že v soboto zvečer. Ker bo vsa 17 kilometrov dolga tekmovalna proga tako ugodno izpeljana, da bo mogoče opazovati tekmece različno iz središča in to iz grške Srnlaka nad gostilno »Sevar« na Rakeku, opozarjamo občinstvo, ki pride na Rakek, naj vzame s seboj kuka (daljnogled, triedre), da bodo lahko z zanimanjem zasledovali tekmovalce na smučeh od grškega do grškega in po ravninah od starta do cilja. Vse smučarje, tekmovalce kot tudi one, ki ne bodo tekmovali, naprošamo, da čimprej prijavijo svojo udeležbo in nam nudi svojo pomoč pri aranžiranju tekme bodisi kot funkcionarji na startu in cilju, kot nadzorniki na relih (postojankah) na tekmovalni progi itd., da bo vladal na tekmi brezhiben red. Tekmovalce opozarjamo, da si vzamejo seboj na tekmo mažo in krpe. Tekmovalna proga se bo trasirala in markirala v soboto in je trenirane ob njej in sploh v rakovski okolici vsem tekmovalcem brez razlike zabranjeno, da se proga ne pokvari. Vredno tudi naprošamo samo cenl. občinstvo, da ne hodi tik ob markirani progi in pusti 5 metrov širok pas snega na obe strani tekmovalne proge nepogazen. Končno opozarjamo še, da imajo vsi udeleženci k smučarski tekmi polovično vožnjo za tja in nazaj in bodo za nje pripravili posebni železniški vozovi, ter naj se pravočasno prijavijo. Prijaviti se je mogoče tudi še pred odhodom vlaka na glavnem kolodvoru v Ljubljani. — Jugoslovanski zimskosportni savez.

— Smučarjem naznanjamo, da je vsled novega snega pri Sv. Anehu na Pohorju teren za smučanje in sankanje jako ugoden. Uporabite to ugodno priliko! Ruška koča je tudi po zimi oskrbovana.

— Opozorjamo naše sportnike na krasen film, ki ga predvaja »Kino Matica«, kateri nudi posebno ljubiteljem smučarskega sporta s svojimi lepimi posnetki iz zimsko narave in komičnimi dogodki največ zabave. Film »Pomperl na smučeh« se predvaja vsak dan od pol 4. naprej do 25 t. m.

Društvene vesti.

— Jugoslovansko akademsko društvo »Trilave« v Zagrebu sklicuje za prihodnjo soboto dne 24. februarja ob pol osmih zvečer v društvenem lokalu svoj izredni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika, 2. Izporemba pravi, 3. eventuale. — Odbor.

— Zveza šoferjev Slovenije naznanja, da so vrši njen občni zbor dne 3. marca t. l. v gostilni Kodala, Rimska cesta 11 ob 19. Člani se pozivajo, da se občnega zbora zanesljivo udeležijo. — Odbor.

Socijalni vestnik.

— Pet stanovanjskih sodišč za vso Jugoslavijo. Iz Beograda poročajo: Vlada je ustanovila pet stanovanjskih sodišč in sicer za Srbijo, Črno goro in Vojvodino v Beogradu, za Bosno in Hercegovino v Sarajevu, za Dalmacijo v Splitu, za Slovenijo v Ljubljani in za Hrvatsko in Slavonijo v Zagrebu. Ta sodišča rešujejo vsa stanovanjska vprašanja v zvezi in štanti in so njih razsodbe izvršne. Ugotoviti je treba, da vlada v občinstvu napačno prepričanje, da se sme v stanovanjskih vprašanjih apelirati na ministristvo za socijalno politiko. Sodišče, ki obstoja pri ministristvu za socij. politiko, je brez kakršnihkoli vezi s temi sodišči.

Manica:

OB ODPRTEM GROBU.

— Umrl je — naš dr. Ivan Tavčar je umrl.

— Ob tej jadni vesti so v neizmerni togi zadrtela tisočera srca.

— Z dr. Tavčarjem je legel v grob mož poštenjak, poln najlepših moških vrlin in — skoraj smem reči — najpopularnejši človek izza dobe zadnjih tridesetih let.

Pokojnik je zavzemal v svojem življenju skoro vsa odličnejša mesta v Sloveniji in se povsod izkazal celega morda. Kakor krona, pa je njegove kreposti dičilo poštenje, katerega ni nikoli omadeževal niti za hip. Kakor je mislil, tako je govoril in tako tudi storil. Vsakomur je bil najboljši svetovalec in prijatelj.

Kot politik je bil dr. Tavčar premišljen, zmeren, nikoli prestrašen. Napram političnim nasprotnikom ni nikdar nastopal s kolom. Sicer je znal zafrikavati, toda tudi kot nasprotnik je znal biti fin, plemenit, kavalirski. In prav to je bilo vzrok, da so ga cenili in spoštovali celo nasprotniki.

Sovražnikov pokojnik sploh ni imel, kajti v to ni dajal povoda. Krivice ni storil nikomur, vsaj vedoma ne. Morda je kdaj hipno zabodil v kako zmotu. No, bil je pač človek. Toda dr. Tavčar je imel to lepo lastnost, da je takoj, čim je spoznal, da se je zmotil, to odkrito priznal, in kar je še lepše, tudi javno obžaloval.

In sedaj na kratko o njegovem pisateljevanju.

Zadnje čase imamo sicer lepo število pisateljev, takozvanih modernih pisateljev, in človeku se zdi, da mnogi kar tekmujejo med seboj, kdo bo pisal bolj moderno. To je vse prav in lepo, toda masa, to je preprostejša ljudstvo, ima od teh pisateljev bore malo ali pa celo nič. Preprost ali recimo srednje izobražen človek vzame na primer tako moderno knjigo v roke, a ker njene vsebine ne razume popolnoma, jo odloži. In resnica je, da ima danes naše neuko ljudstvo zelo malo poljudnega čtiva na razpolago. Ko sem nekemu pisatelju-doktorju to omenila, je rekel: »Kaj hočete! Pisateljev, ki bi se razumeli na poljudna dela, je vedno manj. To so po večini starejši ljudje, ki pa izumirajo. Naraščaj pa stremi le za moderno literaturo. Pisatelji, ki so sposobni pisati za izobraženstvo in za ljudstvo, so pa zelo redki, kajti tudi za to poslednje je treba imeti poseben dar.«

Da, redki so, a med čistimi redkimi je bil brezdvomno na prvem mestu naš Ivan Tavčar. Pa ne le to, dr. Tavčar je bil tiste vrste genij, da je umel vsa svoja literarna dela priključiti tako, da jih ni mogel kritizirati noben izobraženec, obenem jih pa je lahko vseskozi razumel in z veseljem čital vsak preprost človek. Z eno besedo, Tavčar je znal biti v eni osebi in istočasno fin in preprost človek. In ravno vsled tega izrednega daru je postal pisatelj Tavčar ljubljencev vseh slojev in v tem oziru se mu ni izdaleka ne more primerjati noben drugi pisatelj. Po mestnih knjižnicah je za Tavčarjevimi spisi pravcati lov, a tudi po deželi je doslej najbolj razširjen — Tavčar.

Nad vse zanimivi in jedrnatosti tudi njegovi gospodarski članki, katerih največ je napisal v »Slov. Narodu«. To ti je vsak stavek celota, ki nekaj pomeni. In kadar se je oglašil v »Narodu« on, je rekel stari moj znanec: »Danes je pa »Narod« vreden 20 kron, ker v njem piše dr. Tavčar.«

Njegovim gospodarskim člankom so z velikim zanimanjem sledili tudi kmetijski gospodarji. Ko sem službovala še pri »Narodu« mi je pisal moj brat, kmetijski gospodar. »Kadar bo pisal v »Narodu« Tavčar, tedaj mi vedno pošlj dotično številko, kajti moji sosede se kar trgajo zanjo.«

Da, pokojnik je znal sukati pero na vseh poljih.

Pa tudi kot advokat je bil rajni priključen v vseh slojih in je imel vseskozi zelo obširno klientelo. Mnogo pozornosti je posvečal stanu, iz katerega je izšel sam. Poleg obilnih poslov, ki so obteževali njegove rame, je imel še vedno toliko časa, da je spisal »Slovenski Pravniki«, katerega je izdajala družba sv. Mohorja v letih 1883. do 1888. To njegovo delo, ki je izvrsten učitelj prirobnemu ljudstvu v pravnih stvarih, je izšlo v petih zvezkih.

Kakor nikjer drugod, tako blagi pokojnik tudi v svoji advokaturi ni hotel poznati niti sence egoizma. Njegovo mehko in usmiljeno srce ni pripustilo, da bi kdo po nepotrebnem trpel škodo in padei v kakršnekoli neprilike. Smilil se mu je vsak človek. Pripetilo se je, da je prišel nekoč k njemu očanec izpod Smarne gore, da bi vložil tožbo zoper svojega sosedo. Dr. Tavčar je očanca najprej dobro izprašal, nato mu je pa rekel dobrohotno:

»Očka, verujem, da imate vi prav. Toda midva ne bova dosegla nič, ker nam manika priš. Škoda vašega in mojega truda in škoda vašega krvavo prisluženega denarja. Le poidite lepo domov in moško potprite. Ne bo vam žal.«

V svojem čustvovanju je bil dr. Tavčar najbližja duša, ki je imel vedno — »odprto srce in odprte roke za trpečega brata«. Koliko ljudem je pripomogel do eksistence, kolikim preskrbel kruha. Zato se je pa tudi vse z največjim zaupanjem obračalo nanj, v trdni nadi, da »naš oče« ne bo odrekel. Sicer je včasih kakšnega sitnega dobro oštel, a pomagal mu je gotovo.

Sirokom je izdal z ozirom na svoje premoženje naravnost ogromne svote. Pri tem ljudomilemu delu mu je bila desna roka njegova blaga gospa soproga. Vsa obkrožila je imel dostop v njegovo hišo in nikoli ni odšel praznih rok. Poznala sem kopico otrok, katerim je umrl oče, ki je bil reven uradnik. Te sirote so dobivale iz Tavčarjeve kuhinje brezplačno hrano več let. Istota-

ko je pokojnik prav po očetovski oskrbi brezplačno hrano mnogim revnim dijakom in marsikateri od teh so danes možje, ki zastopajo odlična mesta in ki polni hvaležnosti odkrito priznavajo, da jim je bil največji dobrotnik dr. Tavčar in njegova prebлага gospa soproga.

In danes je ta mož mrtev. Nad njegovim truplom plačejo Modrice, ob njegovem grobu zdihuje vsa Slovenija, za njim žaluje ves jugoslovanski svet. Kakor slehna stvar pod božjim solncem, tako se je tudi on moral kloniti zakonu narave, ki mu je velel: »Dosluzil, dodelal, dogradil si, pojdi!« In šel je. Šel je, ostavišvsi nam zapuščeno, v kateri bo živel med nami večno.

Mir in pokoj njegovemu prahu, njegovemu spominu pa nesmrtna slava!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, dne 23. februarja 1923.

— **Kondolence ob smrti dr. Ivana Tavčarja** sta izrazila odvetniški zbornici z. generalni konzul dr. O. Beneš in Društvo slovenskih sodnikov. Zbornici predsednik dr. Majaron ni govoril ob krsti dr. I. Tavčarja, kakor je bilo določeno, ker mu je zdravnik resno odsvetoval govorjenje na prostem ob sedanjem vremenu.

— **O pokojnem dr. Ivanu Tavčarju** piše »Kmetijski list« med drugim na stopno: »Ves v službi slovenskega naroda je bil vedno dr. Ivan Tavčar. Vsi bogati talenti, s katerimi ga je v tako razkošni meri obdarila narava, so veljali edino le propehu slovenskega naroda. Naj je zajela slovenski narod kakršnakoli usoda, vendar je bil na čelu vseh tistih, ki nikdar ne poznajo malo dušja — Ivan Tavčar. Neomahljiv borec je bil Ivan Tavčar, toda noben za grizenec. Široka je bila njegova duša in malenkostna zagrizenost ni imela v njej mesta. Prav posebno poglavje pa zasluži Tavčarjeva značajnost. Slovenska zgodovina ne pozna kmalu moža, ki bi bil tako vzor značaja, kakor je bil Ivan Tavčar. Predvsem pa bi poudarili eno. Nikdar in nikoli se ni spozabil dr. Tavčar tudi le do ene demagogične fraze. O čemur je bil prepričan, to je trdil dr. Tavčar, pa čeprav je bilo mnenje večine drugo, pa čeprav je bila zaradi tega v nevarnosti njegova popularnost. Za njo se dr. Tavčar ni nikoli pulil, temveč s svojim privlačnim delom, si jo je nehoti povsodi kar siloma pridobil. In kmetjsko ljudstvo more enako pričati o ponosni značajnosti dr. Ivana Tavčarja. Le malokdo je storil za slovenskega kmeta toliko ko dr. Tavčar. Samo njegov »Pravnik« je rešil milijone kmetjske premoženja. In vendar je bil dr. Tavčar tisti redki mož, ki se ni nikoli kmetu vsiljeval in ki za svoje delo ni iskal politične nagrade. Toda tovariši, zapomnimo si eno! Kljub vsem svojim izrednim zmožnostim, tudi dr. Tavčar ne bi bil to, kar je bil, da ni bil prežet neusahljive ljubezni do naroda in da ni bil prepričan z neugašajočo vero v zmago dobre stvari. In to bodi tudi nam kazipot in tudi mi bomo dosegli svoj cilj in dokončali to, za kar se je boril doktor Ivan Tavčar — za zmago slovenskega naroda.«

— **Zalovanje slovenskega učiteljskega ob dr. Tavčarjevi smrti.** »Učiteljski tovariši« piše: »Dr. Tavčarjev pokret in njegova doba je odtisnila tudi svoj znak slovenskemu šolstvu in slovenskemu učiteljstvu. Slovensko učiteljstvo, ki je mnogo trpelo tedaj pod avstrijskim vladnim in nemškotarskim pritiskom, se je kaj hitro oprijelo njegovih idej. Učiteljstvo je postalo nosilec njegovih nazorov in idej med najširše plasti naroda. V njegovi dobi so se kaj uspešno razvijala stanovska društva med učiteljstvom, zadobila so izrazit značaj tedanje nacionalne mladopolitične javnosti in kljub germanizaciji in vladnemu pritisku je potom učiteljstva prešel nacionalizem z vsa elementarno silo tudi v šolo. Z dr. Tavčarjem je bojeval učiteljstvo boj proti klerikalizmu. In ko je prišla reakcija, je ostalo učiteljstvo še nadalje nosilec njegovih idej, njegovega svobodni-selnega naziranja tudi na deželi, ni klonilo in se udalo besnečemu klerikalnemu terorju. Kdo ve, kaj bi se zgodilo s slovenskim šolstvom, ko bi ne imeli župana dr. Ivana Tavčarja, deželnega in državnega poslanca dr. Ivana Tavčarja, deželnega odbornika dr. Ivana Tavčarja in člana deželnega šolskega sveta dr. Ivana Tavčarja. Na vseh teh mestih je s svojo odlično poštenostjo in z največjo gorečnostjo nastopal proti korupciji in terorju nad učiteljstvom in je branil šolstvo. Zato stoji danes ob dr. Tavčarjevem grobu v žalni obleki tudi slovensko učiteljstvo, zavedajoč se, da je legel v grob njega vzor-mož in prevzemajoč njegovo nacionalno in politično dedščino in borbo za njegove nazore in — vzore. Slava velikemu genijulu!

— V spomin dr. Ivana Tavčarja. Iz Trsta smo prejeli ta-le dopis: Ker ima naša tretja prestolnica, središče Slovenije, še vedno eno najširših in najdaljših ulic označeno z imenom,

kateri bi bili že davno odpravili vsi drugi narodi na istem mestu, kakor so Slovenci, in ki nas spominja na prestalo suženjstvo in krepke verige, strje za vedno z razbitjem habsburške monarhije, in z ujedinjenjem Jugoslovenov, bi bilo zelo umestno imenovati to ulico vsaj sedaj o priliki prerane smrti velikega Slovenca pok. dr. Ivan Tavčarja, mesto Dunajska cesta: dr. Ivan Tavčarjeva ulica. Za več Tržačanov Miro Gajšek.

— **Sežalje.** Izvršni odbor Udruženja vojnih invalidov kraljevine SHS v Ljubljani izreka v imenu svojega članstva svoje sožalje k bridki izgubi našega dobrotnika in zaščitnika g. dr. Ivana Tavčarja.

— **Iz Cerknice.** Ob izginju g. dr. Ivana Tavčarja, enega največjih sinov slovenskega naroda, izreka podružnica Jugoslovanske Matice v Cerknici svoje globoko sožalje.

— **Honoriranje rokopisov.** Spriču valutnih razmer in da se doseže večja enotnost pri honoriranju rokopisov, je »Društvo slovenskih književnikov« izdelalo za vse svoje člane obvezno tarifo in izdelalo vzorec založniške pogodbe, ki ga je obremenil z omejenimi tarifo razpisalo posamični založbeni. Od teh so nekatere že sprejele v tarifi določene postavke, dočim so druge to tarifo odklonile. Z ozirom na to je »Društvo slovenskih književnikov« na svoji zadnji odborovi seji 12. t. m. sklenilo, da bo vsakega člana, ki bi se ne držal pri založniških pogodbah omejene tarife, izključilo iz društva, in da se knjige izdane od založb, ki so tarifo odklonile, ne bodo ocenjevale v revijah, katere ureja to društveno član.

— **Iz politične službe.** Definitivno vodstvo politične ekspoziture v Mozirju je poverjeno okrajnemu komisariju Janku Osojniku, ki je zaradi tega premeščen od okrajnega glavarstva v Brežicah v Mozirje. Dosedanji začasni vodja imenovane politične ekspoziture, okrajni komisar dr. Anton Farncik, je zopet dodeljen v službovanje okrajnemu glavarstvu v Celju. — Okrajni komisar Franc Voušek je premeščen od okrajnega glavarstva v Ptuj na okrajnemu glavarstvu v Celju. — Konceptni praktikanti dr. Amon Sraj in okrajnem glavarstvu v Konjicah, Leopold Eiletz pri okrajnem glavarstvu v Slovenjgradcu, dr. Dragotin Srdinar in Jakob Pročjak pri okrajnem glavarstvu v Celju, Egon Bayr pri pokrajinski upravi, oddelku za notranje zadeve, v Ljubljani, dr. Josip Orožin pri okrajnem glavarstvu v Novem mestu in Herbert Svetel pri pokrajinski upravi, oddelku za provizorne vladne koncipiste na dosedanjih službenih mestih.

— **Iz policijske službe.** Policijski svetnik dr. Ivan Senekovič je iz službenih ozirrov premeščen od okrajnega glavarstva v Celju v službovanje k policijski direkciji v Ljubljani. — Premeščena sta policijski pristav Josip Stadler od okrajnega glavarstva v Celju k policijski direkciji v Ljubljani in policijski kancelist Ciril Bremec od policijske direkcije v Ljubljani k okrajnemu glavarstvu v Celju.

— **Iz živnozdravniške službe.** Uradni živnozdravnik Ignacij Slajpah je imenovan za definitivnega upravnika državne žrečarne na Seli pri Ljubljani. — Absolvirani živnozdravnik Zvonko Zemljč je sprejet v državno službo, imenovan za provizornega uradnega živnozdravnika ter dodeljen v službovanje veterinarskemu referatu pri okrajnem glavarstvu v Murski Soboti.

— **Novi kazenski zagovorniki.** Višje deželno sodišče v Ljubljani je sprejelo odvetniške kandidate dr. Ivana Lulika v Ljubljani, dr. Ivana Šlibarja v Mariboru in dr. Dominika Dronovška v Slovenski Bistrici na njih prošnje v imenik kazenskih zagovornikov svojega okoliša.

— **Iz sodniške službe.** Sodni izpit je s uspehom napravil sodnik dr. Vinko Zorc.

— **Za predsednika porotnega sodišča** pri prvem porotnem zasedanju pri okrajnem sodišču v Celju je imenovan dvorni sodni svetnik in predsednik okrajnega sodišča v Celju dr. Josip Kotnik, za namestnika višja deželna sodna svetnika dr. Friderik Bračič in dr. Ivan Premščak ter deželni svetnik Valentin Levčič.

— **Umrla je** v Ljubljani ga. Jerica Kuhelj. Pogreb se vrši v petek ob pol 5. na pokopališču k Sv. Križu. Blag ji spomin.

— **Umrl je** v Zagrebu v visoki starosti v 81. letu Valentin Lapa jne, kr. tehniški svetnik v p. Rankiji je bil rodom Slovenec v Vojskega pri Idriji. Po dovršeni tehniki v Gradcu je leta 1865. vstopil kot inženjer v državno službo v nekdanji »Vojaški granici« v Temšvaru in po združenju granice s civilno Hrvaško je služil v gradbenem oddelku v Zagrebu. Pokojnik je bil odličnjak v svoji stroki, osobito v vodopisni službi. Bil je v svojih inženjerskih panogah tudi privatno delaven, namreč v inženjerskih društvih in tudi literarno se je odlikoval v strokovnih organih, kjer je prioblaševal svoje študije v nemškem in hrvaškem jeziku. — Blag mu spomin!

— **Pri ravnanju** splošne bolnice v Ljubljani razpisujejo se dve mesti asistentov in sicer kirurški in dermatološki oddelki. Interesente se opozarjajo na razpis v Uradnem listu.

— **Razpis pošta.** Razpisano je odpravnostno mesto v Senčurju pri Kranju. Prošnje je vložiti v teku dveh tednov.

— **»Orjuna« in čiščenje.** Ničče ne odreka »Orjuna« hvalevredne zasluge za brezobzirno čiščenje. Vendar bi list naj v prvi vrsti pometal pred lastnim pragom. V zadnji številki poziva Obilni odbor, naj noben član ne sprejme podpor od naših nasprotnikov, posebno ne od tujerodcev. Nadalje priobčuje izjavo, v kateri oboja tiste Jugoslovence, kateri posojajo svojo narodnost v zaščito tujih tvrdk, da nam potem te tvrdke vihotapljaajo svoje ljudi. Vse hvale vredna je ta graja. Orjuna naj v tem pogledu revidira svoje inserate. Priporočila »Savo«, o kateri ve vsak otrok, da je to pristna italijanska zavarovalna družba »Assicurazione Generali«, ki si je za svoj lov po »Jugoslaviji« nadelo na lepodoneče domače imo, baie celo popolnoma samovoljno, saj v Sloveniji nima koncesije na to ime.

— **Italijanski konzulat** v Sarajevu. V Sarajevu je prisel novimimovani italijanski konzul Leo Marcel Zuccolini in prevzel agende tamošnjega poslanstva.

— **Znameniti nemški kirurg** v Zagrebu. V Zagrebu je prisel znameniti berlinski otroški zdravnik profesor dr. Czerny. V Zagrebu je imel predavanje o hranilju otrok in o vplivu hrane na odorno moč otrok nasproti infekcijskim boleznim.

— **Šola za cerkveno službo.** Na generalnem zborovanju združenih samostanskih bratov, ki se je vršilo te dni v Beogradu, je bilo sklenjeno, da se zgradi šola za cerkveno službo.

— **Sih.** Smrti se je vršila v Narodni kavarni simulirana školska igra, na kateri je igral inženjer dr. Vidmar proti 29 nasprotnikom. Od 29 leter je dobil 22 partij. 4 partije je izgubil 3 pa so ostale remi.

— **Zenačenje koledarja.** Zaradi raznih nemirlik, ki se pojavljajo v vrašanjih koledarjev, in glede praznikov je ministrstvo ver izdelalo načrt, da bi tudi pravoslavna cerkev sprejela gregorijanski koledar. Vsa naša tajnost bi to reformo sprejela z največjim zadoščenjem, saj bi izenačenje koledarja ugodno mltivalo tudi na ujednjenje, da ne govorimo o materialni koristi, ki bi jo imela država na gospodarskem polju, ako bi se izvedla ta reforma.

— **Za izvrševanje carinskih posredniških poslov.** ki so 3-letnici po § 65 železniške obratnega pravilnika in člena 10 mednarodnega dogovora naložili, razvijanje železnica za svojo carinsko postajo Rakete mesto na gođenega carinskega posrednika. Reflektanti morajo odgovarjati vsem zahtevam pravilnika o carinskih posrednikih in odnošajem, ki jih zahteva carinsko-železniški postopek. Tozadevne ponudbe je vložiti pri obratnem ravnanstvu Južne železnice, oddelku III/2 v Ljubljani do 15. marca 1923.

— **Cene živil.** Željozlovaški in duštrici in trgovci samo, da omogočijo nakup tudi jugoslovanskim bratom. Ne zanašajte se na podjetja iz Nemčije, ker ista ne izpolnjujejo svojih obvez ter svojega kupca vedno izražljajo, temveč občeta raje VI. Mednarodni vzorčni veljemenj v Pragi od 11. do 18. marca t. l. ter se poslužite ugodnosti, katere so vam s tem obiskom nudijo. Informacije in legitimacije za poset daje Aloma Company. Anončna in reklamna družba z o. z. Ljubljana, Kongresni trg 3.

— **Kako dolga je pot iz St. Vida pri Ljubljani do Ljubljane in obratno?** Uradno je ugotovljeno, da je bilo iz St. Vida poslano uradno pismo okrajnemu glavarstvu dne 7. januarja t. l. in je došlo na svoje mesto ravno dne 10. februarja t. l. Okrajno glavarstvo je odpisalo v St. Vid uradni dopis dne 3. februarja t. l. ki pa do dne 19. februarja t. l. še ni došel na naslov. Kje je vzrok tej ameriški hitrosti?

— **Mariborski milijonarji morajo dati** Stanovanjska oblast v Mariboru pripravila v smislu novega stanovanjskega pravilnika obširno akcijo, po kateri bodo vsi takozvani milijonarji primorani pričeti graditi ali posamno, ali pa n. pr. za svoje osebe skupne rodbinske domove in sicer za uradnike in za delavce. Izkazalo se je, da največji milijonarji iz težke industrije dosedaj niso prav nič skrbeli za stanovanja svojega osebja, čeprav imajo nekateri več kot 10 hiš.

— **Salci.** ki je stala samo 16.000 KČ. Limbert je majhna nemška občina z znatno čiško manjšino v poljskem okraju. Poletje in gozdi v okolici so lastnina nekaj boljših kmetovalcev, ki so pustni torej razbili mizo. Eden izmed njih je svetoval, da bi poslali po poljskega kirurga. In zgodilo se je tako. Čez nekaj časa je pridrdral koleseli s kirurgom pred gostilnico. S huromskim krotom so mu pokazali »pacienta«. Iznenaden zdravnik je malo postal potem pa začel čisto mirno obvezovati mizo s prinešeno gazo in obvezami. Na to si je zapisal ime naših vaščanov. Naslednji dan jim je pa postal račun ki se je glasil na 16.000 KČ t. l. 2000 KČ za zdravniško pomoč, 4000 KČ v prospek Škola a 10.000 KČ v dobro poljski bolnici. Salci so se se krčili plačati, ali ko jim je kirurg zagrozil s tožbo so s kislim obrazom plačali.

— **Razne nezdore.** Mehaniškemu vajencu Franu Anžiču v artiljerijski delavnici je padlo na nogo kolo s stroja in mu je poškodovano. — Janez Lotman, ki je čarški vajenec v tovarni na Perovem je pri delu poškodoval levo oko. — Gozdničar Jevce Janez Lotrič pri tvrdki Helmičice v Škofji Loki, si je pri spuščanju hlodov s hriba zlomil levo nogo. Proškrtovalci so bili prepečani v ljubljansko bolnico.

— **Čevlje** kmetije od domačih tovarnov tvrdke Peter Kozina & Ko. z znanim »Pe-ko«-ker so isti priznani na boljši in na ceneši. Glavna zaloga na dehalo in drobno Ljubljana, Breg 20, ter Aleksandrova cesta št. 1.

NAJNOVEJŠA POROČILA.

Osvobojenje Dalmacije.

Ratifikacija konvencij. — **Beograd, 23. febr. (Izv.)** V zunanjem ministrstvu so večeraj zastopnikom tiska objavili, da je italijanski kralj podpisal od parlamenta in senata odobrene santmargherijske konvencije z datumom od 21. t. m. Isti dan je podpisal konvencije tudi naš kralj. Podpis konvencij je oficijelno objavljen v italijanskem Uradnem listu. Naše »Službene Novine« objavijo vsebino konvencij tekom današnjega dneva, ker je bila objava radi tehničnih ovir zakasnjena.

Kakor vodilni faktorji zunanje politike zagotavljajo, se izvrši po diplomatskem pravilniku oficijelna izmenjava ratifikacij v teku dveh dni. Po zatrdilu informiranih činiteljev je vse pripravljeno, da prevzamemo naše oblasti od Italijanov zaseden dalmatinsko ozemlje in mesto Sušak. Glasom sklenjenega sporazuma teko vsi roki za izpraznitev in nadaljnjo delovanje paritetne komisije od dneva definitivne izmenjave ratifikacij. Tako imajo Italijani izprazniti Dalmacijo po pretečenem roku 12 dni in Sušak po preteku petih dni. Paritetna komisija se takoj po izmenjavi ratifikacij sestane v Opatiji. V smislu doseženega sporazuma ima paritetna komisija tole naloge:

- 1.) Nadzorovanje izpraznitve Sušaka.
- 2.) Določitev mej med kraljevino SHS in svobodno državo Reko v smislu določil rapalske pogodbe z dne 12. novembra 1920.
- 3.) Otvoritev prometa med Reko in Jugoslavijo.
- 4.) Tehnično - administrativna organizacija pristaniške službe na Reki in v Barosu.
- 5.) Državno ureditev reške države v smislu člena 4. rapalske pogodbe.

Paritetna komisija ima izvršiti svoje delo tekom enega meseca. Ima urediti vprašanje jugoslovanskega mesta Kastva v smislu sporazuma glede Zadra. V slučaju, da v paritetni komisiji ne pride glede kake točke do sporazuma, predložite obe stranki sporno zadevo razsodišču v smislu člena 5. rapalske pogodbe.

— **Split, 23. febr. (Izv.)** General Ljuba Milič in naš zadrski konzul Cincar Marković sta odpotovala v Benetke, kjer se sestane s italijanskim generalom Barbarisom, da se uredi vse potrebno za izpraznitev dalmatinskega zasedenega ozemlja.

— **Sušak, 23. febr. (Izv.)** Koncem tega tedna prispe na Sušak jugoslovenska delegacija paritetne komisije. Na Sušaku so določene začetne seje delegacije. Prva seja je določena za nedeljo 25. t. m. pod predsedstvom pooblaščenega ministra dr. O. Rybafa, načelnika oddelka za izvršitev mednarodnih pogodb v zunanjem ministrstvu. Jugoslovenska delegacija ostane na Sušaku toliko časa, dokler ne prispe italijanska delegacija v Opatijo, kjer bo takoj skupen sestanek.

Na Sušaku pripravljajo svečan sprejem naših jugoslovenskih vojski. Priprave so popolnoma dokončane. Prebivalstvo nestrno pričakuje trenutka, ko ho pozdraviti jugoslovensko zastavo. Sedaj že vlada med prebivalstvom velika veselje, ko po mestu patrolirajo jugoslovenski stražniki v uniformi zavrbskih stražnikov. Patrolirajo skupno z italijanskimi karabinjeri. Po določenem programu bo jugoslovenska vojska sprejeta najprej od prebivalstva na regentovem trgu. Na Jelačičevem trgu pa se izvrši oficijelna izvršitev Sušaka od strani italijanske vojske naših vojski. Na tem trgu bo parada.

Smrt Grge Tuškana.

— **S'sek, 22. februarja (Izv.)** Danes ob 7.30 zvečer je umrl politik in voditelj naroda dr. Grge Tuškan. Pokojnik je bil rojen 1. 1845. v Velimircu pri Karlovcu. Po končani študiji je odprl odvetniško pisarno v Sisku. Leta 1883. je bil privrta izvoljen v hrvaški sabor kot narodni poslanec. Prispadal je stranki prava. Leta 1885 se je udeležil v saboru tutega napada na hrvaškega trinoza in madžarskega ekspozenta Khuen Hedervarya. Radi tega je bil obsojen na 6 mesecev ječe, na izgubo doktorata in na izgubo odvetništva. V skrajni hodi je v Sisku odprl navadno kavarno. Z nemornim idejo gospodarske samopomoči in je ustanovil Bosansko hranilnico, kateri je bil do svoje smrti predsednik. Leta 1906. je bil izvoljen v sabor kot kandidat hrvačkosrbske koalicije. Sodeloval je pri ustvaritvi zgodovinsko važne reške resolucije. V neki debati v saboru o tej resoluciji je izjavil odlično in lapidarno: »Šel bom s puško na Dunaj!« Njegov klic so avstro-ogrski samoderžni velikokrat izražali in v vseh nato sledečih velezdalskih procesih so se javni obtožitelji sklicevali na ta klasični vzkiik. Tudi v Friedjungovem procesu na Dunaju so zlorabljali ta vzkiik.

Od leta 1910 do 1913 je bil član sabora in po prevratu član Narodnega Veča. Njegovu truplu prepeljeval v Zagreb, kjer bo pokopano pod arkadami na pokopališču Mirogoj.

SOZALJE »NARODNIH LISTOV«.

Tik pred sklopom lista smo prejeli iz uradništva praških »Narodnih listov« na-stopno brzojavko: Dr. Ivana Tavčarja se z iskrenim sožaljem spominjajo »Narodni Listy«.

Smrt Delcasséja.

— **Pariz, 23. februarja (Izv.)** Bivši zunanji minister Delcassé je danes nesadoma umrl.

FRANCIJA IN RUSIJA.

— **Pariz, 22. februarja (Havas)** Zunanje ministrstvo demantira vest, da namerna francoska vlada v kratkem obnoviti diplomatske stike s sovetsko Rusijo. Tudi o pošiljanju francoske politične misije v Rusijo ne more biti nobenega govora.

POTOP LUZITANJE.

— **Berlin, 22. februarja (Wolf)** »New York« iz Newyorka: Newyorské apelacijsko sodišče je v svoji razsodbi koncem januarja ugotovilo, da je smatrali potop angleškega Cunard-parnika »Lusitania«, ki je bil, kakor je znano, rezervna križarka angleške mornarice in je v času torpediranja 7. maja 1915. leta vozil vojni material in strelivo iz Amerike na Anglesko, ne kot roparski čin, marveč kot pravilno vojni dejanje.

BREZPOSELNOST V ANGLIJI.

— **London, 22. februarja (Havas)** Uradno poročilo: 12. februarja je znašalo število nezaposlenih 1.363.830. V primeri s preteklim tednom se je znižalo število nezaposlenih za 22.531. v primeri s številom začetkom januarja pa za 122.000.

DRUŠTVO NARODOV IN REPARACIJSKO VPRAŠANJE.

— **London, 22. februarja (Havas)** V svojem govoru v Cambridge je Robert Cecil izjavil, da bi bilo vmešavanje Društva narodov v reparacijsko in porusko vprašanje po njegovem mišljenju sedaj škodljivo in pripomni, da je vprašanje varnosti blstvena točka tega težkega problema. S francoskega stališča je samo upravičeno, če se zahteva pri vpostavitvi Nemčije varnost pred nemškim vpadom v francosko zemljo.

KDO OGROŽA MIR?

— **Pariz, 22. februarja (Havas)** Pariški listi, govoreč o politični situaciji v Evropi, smatrajo, da vprašanje Porurja ni glavni motiv današnje napetosti. Za rešitev tega vprašanja zadostuje vztrajnost in hladnokrvnost. Nevarnost, ki najbolj ogroža zavezniško državo in evropski mir, je v vzhodni Evropi in Orientu. Listi naglašajo pomen ruske note v Kovnu, v kateri moskovska vlada objavlja Litvi svojo pomoč.

»Echo de Paris« smatra Litvo za središče intrig, ki sta jih začela Berlin in Moskva proti novemu položaju v Evropi in pravi, da ima okupacija Porurja važen pomen za Evropo, ker je v neposredni zvezi s obrambo zapadne Evrope.

ZBOROVANJE REŠKIH TEHNIKOV.

— **Reka, 20. februarja (Izv.)** Včeraj so imeli reški tehniški zborovanje, kateremu je predsedoval tačasni vladni predstojnik De-poli. Udeležili so se zborovanja tudi zastopniki trgovine in obrti. Obširno je bila obrazložena situacija, ki nastane po izvršeni dogovoru iz Sante Margherite. Govorilo se je dalje o problemih, izvrzajočih iz izpraznitve tretje cone. Ustanove se razne komisije, ki bodo pomagale pri delu italijanskim članom paritetne komisije.

Borzna poročila.

— **Curih, 23. febr. (Izv.)** Današnja pred-borza: Zagreb 5.10, Berlin 0.0235, Amsterdam 210.70, Newyork 5.31, London 25.05, Pariz 32.27, Milan 25.62, Praga 15.725, Bukarešta 2.60, Varšava 0.0145, Dunaj 0.00747, avstr. žig. krone 0.0075, Sofija 3.07.

— **Curih, 22. febr. (Izv.)** Zagreb 5.15, Berlin 1.0237, Praga 15.75, Milan 25.675, Pariz 32.372, London 25.05, Newyork 5.31.

— **Trst, 22. febr. Zagreb 20.—, Berlin 0.09, Praga 61.50, Pariz 127.—, London 97.70, Newyork 20.65, Curih 392.—**

Darila.

— **Združene papirnice** Vevče, Gorice, in Medvode d. d. v Ljubljani so naklonile v počaščenje spomina svojega veleza-sluznega upravnega svetnika blagopok. dr. Ivana Tavčarja diškemu podpornemu društvu »Domovina« v Ljubljani iznos dvatisoč dinarjev.

— V počaščenje spomina dr. Ivana Tavčarja daruje g. dr. Viktor in Bertal Gregorič iz Novega mesta 200 dinarjev za dr. Tavčarjev sklad in 200 dinarjev za revne ruske dijake.

— V počaščenje spomina dr. Iv. Tavčarja je daroval g. Josip Kosler s soprogo za revne ruske dijake 150 Dinarjev, g. Peter Kozina, tovarnar v Trzinu, pa za dr. Tavčarjev sklad »Družbe Sv. Cirila in Metoda 500 Din.

— **Mesto cvetja na grob dr. Tavčarja** so darovali za bedne ruske dijake gg. doktor Alojzij Praunseis 100 Din, dr. Jernej Demšar 100 Din, Rikard Sušnik 100 Din, dr. Ivan Bole 200 Din, Rudolf Sark 100 Din in Peter Stepič 100 Din, dr. A. Praunseis pa še 100 Din za doktor Tavčarjev sklad za »Družbo sv. Cirila in Metoda«.

— **Za dr. Tavčarjev sklad (družbo C. in M.)** darujeta v hvaležnem spominu na pokojnega g. dr. Ivana Tavčarja, upravnika »Slovenskega Naroda« g. Valentin Kopitar in ga. soproga Marija Din 100.

— **Za »Dežji dome** daruje v hvaležnem spominu na blagega g. dr. Tavčarja, članica kola scater, ga. Marija Kopitar Din 100.

Glavni urednik:
RASTO PUSTOSLEMŠEK.
Odsodovni urednik:
VALENTIN KOPITAR.

ISCEM
meblvano mesečno sobo.
Ponudbe pod »Plačam dobro/1807«
na upravo »Slovenskega Naroda«.

Proda se motor
S CIRKULARNO ŽAGO za
žaganje drv. — Poizve se: Kmetiška
ulica 211, Šiška (pri Franji
Gajšek). 1903

Sobo za pisarno
v sredini mesta ISCEM proti vi-
soki nagradi. — Ponudbe pod
»Nagrada« na Anončni zavod
Drago Beseljak & drug, Ljubli-
na, Sočna ulica 5. 1898

Mesečno sobo
s posebnim vhodom, lepo in zd-avo,
po možnosti z dvema posteljami ter
popolno domačo hrano ISCEM DVE
GOSPODIČNI (sestri). — Ponudbe
na upravo »Slovenskega Naroda« pod
»Uradnica/1853«. 1898

Trgovski nastavljenec,
vešč kolonijalne stroke, izvečan v
pisarniških poslih, vajen obveščanja s
strankami, ki bi no potrebi tudi po-
toval, SE TAKOJ SPREJME pri
velikem trgovskem podjetju v Ljubli-
ani. — Ponudbe pod »Trgovsko na-
obrazilo/1890« na upravo »Slovenske-
ga Naroda«. 1898

Kupim
PUDEL za progajalno
BLAGAJNO (Wertheim) št. 2 ali 3
VOZ z diro na peresih
Ponudbe pod »Trgovina 1615« na upr.
Slov. Naroda. 1898

Kranjskogorska elektrarna
razpisuje službo mašinista
oziroma ELEKTROMONTERJA; re-
fektira se na izkušene, bolj priletne
moči z dobrimi izpričevanji. Nastop
službe s 1. marcem. Vse druge po-
drobnosti se izvedo pri g. Josipu Ko-
širju v Kranjski gori. 1767

Kolarstvo
kompletno opremljeno, se zaradi smrtnega slučaja takoj da v
zakup v Ormožu št. 3, Spodnje Štajersko. Vse orodje ter zadosti
suhlega kolarskega lesa. Ponudniki, ki bi hoteli v Ormožu izvrševati
kolarsko obrt, se prosijo, naj si vse ogledajo. 1898

Pozor! Prodaja konj! Pozor!
Dva lipičanska belca, enako velika, 8 let stara, ena arabska di-kalna kobila, 4
etna, vsi čez 160 cm visoki, en arabski zrebek in konj (Wallach), oba 3letna, vs
brez hibe ali pogreška.
Vpraša se: Poštno ležeče »Bosna« Slovenska Bistrica, Slovenija. 1931

Zahvala.
Povodom prebriske izgube naše ljubljene soproge,
matere, stare matere in tete, gospe
Neže Novoselc
izrekamo tem potom najpriznanejšo zahvalo vsem, ki
so ji stali tolažilno ob strani v dolgi bolezni, ki so jo
spremili na njeni zadnji poti, kakor tudi za vsa izra-
žena sožalja in darovano cvetje.
Št. Jernej, dne 19. februarja 1923.
Rodbini: Novoselc-Padobnik.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani + Namesto vsakega obvestila.
Zapustila nas je za vedno predobra in nadvse ljubljena naša mamica,
gospa
JERICA KUHELJ
ki je danes, v sredo, 21. svečana 1923, v 71. letu svoje starosti nenadoma
odšla po svoje nebeško plačilo.
Najtežja naša pot bo v petek, dne 23. svečana 1923 ob pol 5. popoldne
iz hiše žalosti, Gosposvetska cesta 7, na pokopališče pri Sv. Križu, kjer
položimo truplo preblage rajnice k večnemu počitku.
Sv. maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi Marijinega Oznanjenja.
V Ljubljani, dne 21. svečana 1923.
Rodbini: Kuhelj-Berbuč.

Dobro ohranjen motor
na surovo olje (Rohlmotor) 6-8 konj-
skih sil se kupi. Naslov pri upravi Slov.
Naroda. 1934

Iščem stanovanje proti na-
gradi, gradi, ob-
stoječe iz kuhinje ter ene ali dveh
sob. — Ponudbe na: Poštni kondukt-
ter Fr. Karba, barake za kurilnico
Južnega kolodvora. 1788

Kontoristinja,
vešč vseh pisarniških del, zmožna
slovenskega in nemškega jezika, ŽELI
PREMENITI SLUŽBO. Gre tudi za
blaginjakarico. Ponudbe pod »Zmož-
nost/1806« na upravo »Slov. Naroda«. 1898

Dobro ali večjo
gestilno ali kavarno
vzajem v najem oziroma na račun v
Sloveniji, Hrvaškem, najraje pri morju.
Ponudbe pod »Večja kavca/1912« na
upravo Slov. Naroda. 1912

Kupi se orehov les
(REZAN IN OKROGEL) ter
VSAKA MNOŽINA TRAMOV.
Ponudbe pod »LES« na Anončni
in reklamno družbo Aloma Com-
pany, Ljubljana, Kongresni trg 3. 1906

Občinskega tajnika,
zmožnega, ISCE župan ene občine,
ki šteje 3500 prebivalcev na Do-
lenjskem v krškem okraju. Plača
no dogovoru. Prošnje je vlagati
do 15. marca t. l., na naslov, ki
se izve na »Slov. Naroda«. 1737

Dobra prilika!
Velike obresti dam dotičnemu,
ki mi posodi 30 do 50 tisoč Din
za eno leto. Sigurna garancija
(event. menico ali vknjižbami na
posestvo). — Le pismene ponu-
be na Anončni in reklamni zavod
»APOLO«, Ljubljana, Stari trg
št. 19, II. nadstropje. 1892

Meblovano sobo
S POSEBNIM VHODOM ISCE SO-
LIDEN GOSPOD s 1. marcem t. l.
— Ponudbe prosim pod »St. 333/1868«
na upravo »Slovenskega Naroda«. 1934

Išče se izurjena slovensko-nem-
ška STENOGRAFINJA
in STROJEPIŠKA k industrijs-
skemu podjetju v Ljubljani. — Po-
nudbe pod »Stenografija/1890« na
upravo »Slovenskega Naroda«. 1898

Trgovina na prometni ulici
z električno razsvetljavo in MA-
LIM STANOVANJEM V MA-
RIBORU. SE PO UGODNI CE-
NI PRODA. — Informacije daie
Anončni zavod Drago BESEJAK in
drug, Ljubljana, Sodna ulica 5. 1904

Išče se pridna in poštena pro-
dajalka, zmožna samo-
stojnega vodstva v trgovini z me-
šaninim blagom. Zmožna mora biti
slovenskega in nemškega jezika.
Hrana in stanovanje v hiši; plača
dobra. — Ponudbe pod »Dobro iz-
urjena moč/1899« na upravo lista. 1904

Seno, slamo,
najboljšo, čisto, zdravo v balah
prešano PO NAJNIZJI CENI.
kakor tudi OVES in KORUZO
razpošilja dnevno na vsako po-
stajo v Sloveniji
FRANC KAMBIČ, ZAGREB.
Tkalčičeva ulica 71 B. 1900

Kovaškega
pomočnika
za gozdno orodje popolnoma zmožnega
za sekire, rlanke, cepine itd. sprejme
takoj ANTON PETKOVŠEK, Logatec.
Istotam je napredal še nekaj pred vo-
jno panteliranih anarator za sodavčarje
za pokalske steklenice slabe kroglice ven
jemati. Komad Din 40.

Švila, čipke
modni nakit!

A. Šinkovic in K. Soss
V. JU. L. J. A. Mestni trg 18.

Ia
Portland cement
dohavlja »Gradivo«, trgovačko
društvo, Zagreb, Bogovičeva ulica
št. 3. Brzjaviti: Gradivo, Telefon
št. 555. 1402

Prva špecialna trgovina
z rokavicami in parfumi
nudi:

vsakovrstne zimske ro-
kavice iz usnja, podlo-
žene z volno, s kožu-
škom, ter volnene in
tricot rokavice.
Nadalje vsevrstne vse-
barvne zimske in flor,
svileni flor ter svilene
noravice.

Najfiništi pristni francoski parfumi.
Najboljše vrste kolinske vode.
Eau de Cologne
O. Bračko, Ljubljana.
Dunajska cesta šte. 12

Elektromotor
6-8 ks. za Ljubljano kupi Vrhovnik,
Vrhovčeva 3. 1918

Kupim šipe
v debelosti 3 — 5 mm v ploščinski ve-
likosti 70x90 cm. Naslov pove uprava
Sl. Naroda. 1913

Pekarno
velim dobiti v najem. Naslov pove upr.
Slov. Naroda. 1929

Vajenec se sprejme
pri Frano Ambrož, sobni slikar,
Ljubljana, Rimska cesta št. 11. 1891

Pisarniška oprava
rabljena in čedna se kupi. Ponudbe pod
»Oprava« na Aloma Company, anončno
družbo Ljubljana, Kongresni trg 3. 1933

Kontoristinja
izurjena strojepiška in stenografinja za
slovenski in nemški jezik ter vešč vseh
drugih pisarniških del z dobrim izpriče-
valom, z nadenoletno prakso išče službe.
Cenjene ponudbe na upr. Slov. Naroda
pod »Vestnost/1932« 1932

Malo hišo
z vrtom na sredini nove rudniške na-
selbine se prodaja. Cena 35000 Din. Do-
bra pozicija za obrtnika. FR. TOMAŽIČ,
Senovo 54. pri Rajhenburgu ob Savi.

Proda se
družinska hiša zidana in z opeko krita
z malim vrtičem nekaj njive in malo
vinograde, vodnjak, 20 korakov od
glavne ceste, črtit ure od kolodvora.
Cena 60.000 dinarjev. Ogleda se v Pol-
čah št. 67. 1925

Stanovanje
z najmanj tremi sobami in dru-
gim konforom v centru ali v ne-
posredni bližini SE ISCE ZA
TAKOJ, event. se zamenja z
enakim v Beogradu. — Naslov po-
ve uprava »Slov. Naroda«. 1897

Moderni hotel
dvonadstropni, z velikim prizidkom, pri-
meren tudi za industrijsko podjetje, blizu
kolodvora na Gorenjskem se prodaja.
Dopise na VILKO BEK, Hranilnišni
cesta 4, Ljubljana. 1923

Več parcel
pripravih za zgradbo vil, hiš in indu-
strijskih objektov, ležečih v sredini in
na periferiji Ljubljane se prodaja. Naslov
pove An. zav. Drago Beseljak in drug,
Ljubljana, Sodna ulica 5.

Iščem prostore
s stanovanjem v Ljubljani ali v okolici,
kjer bi se dala osnovati mesarija ali
prekajevalnica. Prevzamem tudi gostilno,
pri kateri bi bili prostori za mojo obrt.
Ponudbe pod »Obrt 1916« na upravo
Slov. Nar. do 15. marca. 1916

Pozor!
Kupujem stare obleke, čevlje, pohištvo itd.
Grem tudi na dom. Martin Drama,
Sv. Jakoba nabrežje št. 29 v Ljubljani
1911

Hiša
nova lepo trgovačljiva z vrtom 3 sobe,
1 kuhinja, klet, in hlev. Lep razgled, 5
minut do kolodvora, zdravren cerkve
Ravno tam se prodaja dobro ohranjen šil-
valni stroj. Naslov pove upr. Slov. Nar.

KORANIT
Najboljša in najcenejša streha
pravi, zajamčeno pristni
asbest-škriplj
Fran Hočevnar 1127
Zirovnica-Moste, Gorenjsko.

Sobo (prazno ali meblvano)
ISCE GOSPOD. — Po-
nudbe pod »B/1902« na upravo
»Slovenskega Naroda«.

Iščem sobo
z dvema posteljami ali prazno;
plačam dobro, event. za par me-
jecev v napraj. — Ponudbe pod
»Soba v mestu/1874« na upravo
»Slovenskega Naroda«. 1922

KORANIT
ie vendar najboljša streha in najcenejša.
Je pravi zajamčeno pristni asbest-škriplj
in ne rabi nikdar popravila.
Ponudbe in proračune pošlje:
Fran Hočevnar, Zirovnica (Moste) Gorenjsko.

Prostovoljna javna dražba
Nunska ulica 3, prtiličje
nedelja, dne 25. februarja ob 2. uri
elegantna gosposka soba, salon, jedilnica, usojeni klubski
fotelj, preproge, zavese, steklo, pleteni stoli, srebrnina,
nova jedilna garnitura za 12 oseb, slike, električne sve-
tilke itd.

Razprodaja
manufak. blaga
Tvrda Franc Ksav. Souvan, Me-
stni trg 24, naznanja cenj. občin.
stvu, da se bo prodajala sedanja
zaloga do 15. marca vsled sko-
rajšnje preselitve v novi lokal po
izdatno znižanih cenah.

Nc V 836—23—1
Prostovoljna dražba nepremičnin.

Na predlog lastnikov Rudolfa Kokoschinegga in Viljema
Linningerja se prodajo na javni dražbi nepremičnine vlož. št. 34
kat. obč. Grajski marof, obstoječe iz parcel št. 53/1, stavbišče v
izmeri 6 arov in 43 m² in parc. št. 43, vrt v izmeri 9 arov 88 m²
in vlož. št. 258 kat. obč. Grajski marof, obstoječ iz parcele št. 53/2
stavbišče v izmeri 2 ara 83 m² s hišo št. 8 v Mariboru, Zrinjskega
trg, za pristavljeno izključno ceno 300.000 dinarjev, dne 8. marca
1923 predpoldne ob 10. kot celota. Dražba se vrši v Mariboru,
Zrinjskega trg št. 8.

Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejmejo. Zastavne pravice
na zemljišču zavarovanih upnikov se izbrisajo. Kupnina se
plača cela v gotovini. Za potrditev prodaje imata prodajalca tri
dni premisleka.
Izkupilo prodaje je plačati v 8 dneh po odobritvi dražbe v
roki dr. Oskarja Orosel, odvetnika v Mariboru.

Ostali pogoji prodaje in plačevanja se smejo vpogledati v
pisarni notarja Mihaela Korberja in odvetnika dr. Oskarja Orosel
v Mariboru.

Mihael Korber l. r. notar kot sodni poverjenik.
Maribor, dne 21. februarja 1923. 1924

Casino
Zoppot
Vse leto oderto
BACCARA-RULETTE
Mestna 1033 M. Maribor 531.333 M.
Polasnila glede železniških
zvez (slojni vozovi), izra-
nih pravil itd. daie obratni
buro in zastopstveni krog
Kazine.
Zveze s parobrodi brez
posebnih potnih težkoč
v ponedeljek in četrtek
ob 6 1/2 zvečer odhod iz
Swinemünde.
Pojasnila daje
obratna pisarna (Verkehrsbureau)
KASINO ZOPPOT